

Este Inteligența Artificială o amenințare pentru umanitate?

Inteligența artificială s-a dezvoltat exploziv în ultimii ani. Povestea acesteia începe cu ideile cuiva care a avut o inteligență umană uriașă: Alan Turing, pionierul informaticii. În 1950, Turing a publicat articolul "Computing Machinery and Intelligence", care vorbea despre posibilitatea existenței mașinilor inteligente.

Ceea ce propunea Turing se baza pe un joc popular, numit "jocul imitației". În varianta inițială a jocului, un bărbat și o femeie stau ascunși. O a treia persoană le pune întrebări pe rând și, citind răspunsurile, încearcă să afle care e bărbatul și care e femeia. Bărbatul trebuie să încerce să-l inducă în eroare pe cel care pune întrebările, în vreme ce femeia trebuie să-l ajute. Turing a înlocuit bărbatul și femeia cu un calculator și o persoană. Așa s-au pus bazele testului Turing: un calculator și un om primesc întrebări în scris de la un evaluator uman și, dacă acesta nu poate determina care dintre răspunsuri au fost date de calculator, calculatorul câștigă (Erik J. Larson, "Mitul inteligenței artificiale").

Cândva influent, astăzi prea puțin cunoscut, chimistul și filosoful Michael Polanyi a afirmat, la mijlocul secolului XX, că inteligența e surprinsă doar parțial de simbolurile pe care le redăm în scris - de utilizările limbii pe care el le numea "articulări". În lucrările lui ulterioare, el a negat explicit că mașinile ar putea stoca toată inteligența umană, din motive generate de incompletitudinea articulărilor. Polanyi a argumentat că articulările omiteau în mod necesar componente "tacite" ale inteligenței - aspecte ale gândirii care nu pot fi descrise precis prin notarea unor simboluri. Așa se explică de ce, de exemplu, anumite competențe și priceperi, cum ar fi gătitul, nu pot fi dobândite doar citind rețete.

Dacă până acum câțiva ani principala problemă a tuturor oamenilor de știință implicați în cercetarea inteligenței artificiale era aceea de a putea demonstra posibilitatea realistă a utilizării sistemelor inteligente pentru utilizări comune, astăzi acest obiectiv este atins pe scară largă.

Evoluția tehnologică din trecut a dus la înlocuirea forței de muncă umane cu mașini și computere care, într-un mod mai rapid și mai ales ieftin, au fost utilizate în diferite sectoare.

Direcția pe care o va lua probabil nu este încă bine definită, dar poate duce la o nouă revoluție culturală și industrială.

Cercetătorul suedez Hans Rosling declara, într-un interviu despre "viitorul lumii" din decembrie 2018, că ne îndreptăm spre vremuri mai bune și inovații greu de cuprins de mintea umană. Chiar și astăzi, unii experți ne avertizează cu privire la avansul inteligenței artificiale, pe când alții au convingerea că ea îi poate oferi un sprijin binevenit omului, dar că nu-l va putea înlocui întru totul. În orice caz, nimeni nu poate prevedea cu exactitate de ce va fi în stare IA-ul peste cinci sau zece ani. Un lucru este sigur: avântul tehnologiei nu mai poate fi frânat și frica de progres nu ne va duce nicăieri. Trebuie să acceptăm orice noutate care ne face să progresăm ca ființe umane, iar inteligența artificială este, fără doar și poate, una dintre ele.

Este Inteligența Artificială o amenințare pentru umanitate? Sunt persoane care au generat un scenariu de coșmar care implică ceea ce este cunoscut sub numele de „singularitate”, prin care mașinile superinteligente preiau și modifică permanent existența umană prin aservire sau eradicare. Avem motive să ne îngrijorăm? În acest moment, cu siguranță nu avem de ce să ne speriem, iar viitorul este imprevizibil.

Vali Șerban,

documentarist Biblioteca Județeană "Ștefan Bănulescu" Ialomița

Scriitori ialomițeni:

ION GHELU DESTELNICA – actor, animator cultural

S-a născut la 7 mai 1922, în satul Stelnica, județul Ialomița. A absolvit Facultatea de Teatru, clasa actorie, Iași, 1949. În anul 1950 a absolvit Secția de scenarii a Institutului de Artă Cinematografică București. Actor la Teatrul de Stat, Bacău, 1951 - 1956.

Devenit membru al Uniunii Scriitorilor, scrie versuri, teatru, critică teatrală. Încadrat activist în mișcarea artistică de amatori, profesor de actorie și regie la Școala populară de artă, Bacău, din 1961. În 1971, datorită multiplelor premii și titluri de laureate este atestat regizor artistic.

A continuat predarea cursurilor de *Artă a actorului* și *Regie teatru* până în 1993, atât la Bacău cât și în municipiul Onești, înființând în acest municipiu o secție de teatru a Școlii Populare de Artă Bacău.

A depus în paralel o activitate literară intensă, a publicat poezii, proză sau piese de teatru. Multe dintre acestea au fost puse în scenă de teatre profesioniste și de amatori din țară sau străinătate: *Comoara, Dragostea nevestelor, Fata tatii cea frumoasă, Cearta în familie, Depărtarea*, sau o piesă în versuri despre Păcală: *Fata, lacrima și râsul*.

La împlinirea vârstei de 75 de ani autorul este relansat în atenția publicului spectator cu una dintre comediiile în versuri *Când ai o soacră avară stă ca dracu` pe comoară* – prima din ciclul Păcăliada.

Volume publicate: *Simfonie de nisip*, Editura Cronica, Iași, 1997; *Când ai o soacră-avară stă ca dracu` pe comoară*, Teatru de Stat Bacău, 1997.

Post mortem apare volumul *Gorila cu mânuși*, Editura Helis, Slobozia, 2018

În luna mai 1997 i s-a acordat titlul de Cetățean de Onoare al Municipiului Bacău. Tot în anul 1997 a luat ființă, la Bacău *Fundația Interetnică pentru Cultură și Artă - Ion GheluDestelnica*.

A încetat din viață la 17 decembrie 2001, în Bacău. În luna mai 2008 a fost declarat post-mortem Cetățean de onoare al comunei Stelnica.

DOWNLOAD LITERATURII ÎN ȘCOALĂ

sau

Cum ne mai jucăm de-a cititul?

Am venit pe lumea profesorilor de limba și literatura română în toamna lui 2009. Absolventă de litere, cu un teanc de cărți bune în suflet, gata de livrat perechilor de ochi ce privesc iscoditor tânăra profesoară care n-a intrat la braț cu catalogul ci cu un volum (cred că era Marin Sorescu, *Unde fugim de-acasă?*). Mă gândeam atunci că literatura nu are decât un scop: să placă. Erau primele zile de după vacanța mare și, în naivitatea mea de copil crescut cu cartea în iarbă la țară, crezusem că puștii din fața mea abia așteptau să povestească. M-am înșelat. În consecință, obiectivul meu dârz devenise acela de a-i convinge pe copii să citească: orice, oricât, oriunde. Credeam că îmi voi perfecționa tehnica de persuasiune și în scurt timp îi voi convinge să citească și vom fi cu toții o mare de visători. Gând inocent, infantil, idealist. În anii care au urmat n-am mai căutat răspunsuri ci am învățat să pun întrebări. Literatura e artă, prin urmare e născătoare și devoratoare de emoții. Așadar, ea nu mai trebuia doar să placă ci să mistuie, să formeze un om nou, unul autentic, având însumată experiența tuturor personajelor întâlnite. Însă orice zbor s-a lovit, mai devreme sau mai târziu, de piedici constante: lipsa de motivație a elevilor, texte

neatrăgătoare în manuale, volum mare de teme și informații la școală, lipsa unor modele reale (un părinte cu o carte în mână, duminica la cafea?) iar cel mai de temut dușman – telefonul și marea sa familie de aplicații – o luptă de forțe inegale.

Într-o eră a nativilor digitali, cartea de pe noptieră devine un lucru destul de boem. Experiența ultimilor ani, plini de provocări în contextul pandemic, a impus o redefinire a actului didactic destul de rapidă. O poziționare vizionară a secolului trecut este a lui Alvin Toffler (scriitor și futurolog american) care afirma că „analfabeții secolului XXI nu vor fi cei care nu știu să scrie și să citească, ci aceia care nu pot învăța,

dezvăța și reînvăța”. Este dezirabilă o școală care prioritizează educația, nu neapărat instruirea, care cuantifică resursele, care evaluează după standarde ce nu adâncesc decalajele, pentru a ajunge la o maturitate funcțională.

Prin urmare, soluția a fost să-mi fac din dușmani, prieteni: utilizarea instrumentelor digitale în cadrul orelor de literatură – o combinație ce nu părea tocmai oportună pentru că, nu-i așa?, scopul nostru era ca elevii să aleagă literatura în detrimentul digitalului. De ce ar alege un copil de 12 ani o carte în locul telefonului?

- Nu, dragul meu, nu trebuie să renunți la nimic! Atât literatura cât și internetul sunt

instrumente pe care le poți folosi, chiar concomitent, în favoarea ta, în scopul devenirii tale! Eu trebuie să mă adaptez vremurilor tale, ca tu să fi un om pregătit pentru viitor, gata să facă față provocărilor! Tu trebuie să înveți cum să înveți, nu să reții informații, trebuie să fii educat, nu doar școlarizat!

Povestea spune mai departe că elevilor a început să le placă literatura. Că folosind instrumente digitale au fost, mai întâi, curioși. Apoi creativi, motivați, și-au dezvoltat diferite competențe, au învățat să caute, să selecteze, să găsească rapid exact ce le-a plăcut, să afle date, biografii, recenzii, să împărtășească experiențe și să primească feedback rapid, să lucreze colaborativ, să își exprime opinii despre cele citite – chiar dacă nu pe un caiet ci pe un Padlet.

Astăzi citim. Așa cum mi-am dorit: orice, oriunde, oricât. Literatura și-a îndeplinit scopul: place. Și modelează. Stârnește pasiuni. Nu mă interesează câte pagini au citit ci care este fragmentul care i-a emoționat, i-a revoltat, i-a dus rapid în alte vieți, ce întrebări au de pus (nu ce răspunsuri!). Încă descoperim ce instrumente digitale se dovedesc a fi mai eficiente în ora de literatură. Le folosim pentru a anima diferite personaje (aplicația Voki), realizăm postere și broșuri pentru a promova cărțile care ne-au plăcut (aplicația Canva), realizăm jocuri educaționale de cultură generală (aplicația WordWall, aplicația LearningApps), împărtășim opinii și gânduri (aplicația Jamboard), realizăm biografii, rezumate și alte produse educative auxiliare (aplicația Padlet), completăm chestionare rapide (aplicația Forms, aplicația Kahoot) și am scris împreună un volum de schițe (aplicația BookCreator). Dar mai presus de toate, citim și ne place!

Prof. Cristina COSTEA
Școala Gimnazială Perieți

Benjamin Fondane și câteva note despre o gândire și o estetică existențiale

I

Benjamin Fondane (1898-1944)¹ este un autor interbelic destul de cunoscut în România ca poet și critic, dar aproape deloc pentru contribuția sa în filosofia artei. Puținele sale lucrări teoretice - *Fals tratat de estetică*, *Baudelaire și experiența abisului*, *Conștiința nefericită*, *Lunea existențială și duminica istoriei*² - sunt și cele în care asumă *gândirea* numită *existențială*, totuși reușește să-i traseze coordonatele astfel încât cercetarea atentă a lor a dus la identificarea unei *estetici existențiale*. Cum aceasta încă nu face parte din teoria obișnuită asupra artei, dar surprinzător, conținutul ei se aplică în prezent, atât în artă cât și în societate și la situația artistului dintotdeauna, am considerat că este necesară o familiarizare a cititorilor cu ideile lui Fondane. Este și intenția articolului de față. În ultimă instanță, practicarea unei perspective existențiale ca aplicare concretă pentru o operă literară sau plastică, rămâne un proiect de viitor.

La modul general vorbind, dacă o estetică înseamnă teoria sau filosofia artei, atunci o filosofie *existențială* a artei presupune opțiunea pentru o viziune anume, una care interpretează creațiile artistice considerând contextul *existenței lor*, adică pornind de la *condiția de viață* a artistului, acesta fiind desigur cel care le generează. Cu precizarea că o analiză „existențială” nu se referă la o condiție a artei sau a artistului, reductibilă la psihologie, psihanaliză sau sociologie, chiar dacă nu le exclude. Marca filosofică a existenței artei, căreia i se adaugă artistul, opera de artă dar și teoria despre artă, determină o particularitate a viziunii interpretării pe care mi-am propus s-o împărtășesc aici. Astfel că, esențial pentru definirea existențială, din perspectiva fondaniană dar valabilă universal, este *principiul contradicției* ce domină existența, oricare ar fi aceasta. De aici și relevanța filosofică pe care o are. Mai exact, în cazul lui Fondane, este vorba despre *asumarea acestui principiu până la nivelul discursului teoretic*, fapt ce implică o ruptură incomodă pentru tradiția estetică în general, ce dezvăluie o practică a noncontradicției. Astfel, avem de-a face cu un paradox: deși aparent toți gânditorii au acceptat că arta și artistul (ființa umană) pot avea și aspecte contradictorii, le-au considerat secundare sau de nedorit și au căutat să scape mereu de nesiguranța, iraționalul, i-logicul, inexplicabilul care le însoțesc. Din simplul motiv că nu mai oferă controlul minții umane asupra a tot și toate, situație care,

¹ Benjamin Fondane, alias B. Fundoianu, născut Benjamin Wechsler, pe 14 noiembrie 1898 în Iași, România, a murit pe 2 sau 3 octombrie 1944, gazat în lagărele de exterminare din Auschwitz-Birkenau. Este filosof, poet, dramaturg, eseist, critic literar, regizor de film și traducător evreu român, naționalizat francez în 1938.

² Termenul *estetică existențială* îmi aparține și este propunerea pe care am făcut-o în teza de doctorat *Estetica lui B. Fondane*. Studiile numite aici sunt scrise în Franța unde Fondane a emigrat din România. Ele au fost traduse și în română.

Fals tratat de estetică în Fundoianu, B. (1980): *Imagini și cărți*, Editura Minerva, București; Ediție de Vasile Teodorescu; Studiu introductiv de M. Martin; Traducere de Sorin Mărculescu.

Fondane, Benjamin (2011): *Opere*, vol XIV, *Baudelaire și experiența abisului*, Editura ART, București; Traducere din limba franceză de Ion Pop și Ioan Pop-Curșeu, Ediție critică de Ion Pop, Ioan Pop-Curșeu și Mircea Martin; Studiu introductiv și sinopsis al receptării de M. Martin; Prefață de Monique Jutrin; postfață de Ion Pop-Curșeu și Dominique Guedj; tabel cronologic și dosar critic de Roxana Sorescu. Ediția originală: Fondane, B. (1947): *Baudelaire et l'expérience du gouffre*, Editorial Seghers; Paris; prefață de J. Cassou.

Fundoianu, B. (1993): *Conștiința nefericită*, Editura Humanitas, București; Traducere de Andreea Vlădescu.

Fondane, Benjamin (2008): *Lunea existențială și duminica istoriei*, Editura Limes, Cluj-Napoca; Traducere din limba franceză, studiu, note, comentarii și anexe de Luiza Palanciuc și Mihai Șora; Prefață la ediția franceză de Michel Carassou; Postfață de Olivier Salazar-Ferrer; cu un Dosar al corespondenței Jean Grenier-Benjamin și Genevieve Fondane. Ediția originală: Fondane, B. (1945): *Le Lundi existentiel et le Dimanche de L'Histoire*, Éditions Gallimard, Paris.

la rândul ei, fiind confortabilă, este căutată instinctiv de oameni. Însă, în virtutea aceluiași principiu al contradicției, tot ei, în special prin intermediul artiștilor, nu doar că sunt și iubitori ai ieșirii din stadiul de confort, dar au descoperit de mult tocmai beneficiile acestei ieșiri, arta câștigând în intensitate, forță, impact, prin urmare și în valoare.

Desigur că vorbind despre o *estetică existențială*, trebuie spus că și aici există acea rezistență bine cunoscută psihologilor, la ceea ce e nou sau nesigur. Astfel că, a recunoaște în primul rând condiția contradictorie a ființei umane, adică riscul și starea permanente de ieșire din confort pe care o dă contradicția de sentimente, stări, gânduri opuse, aici, acum, devine un act de curaj, mai ales dacă este practică în mod voit, așa cum a făcut-o și Fondane. Astăzi, fizica cuantică este știința care confirmă posibilitatea unei realități contradictorii și ca atare, a unei logici contradictorii, iar gânditorii ce iau în considerare contradicția ca principiu existențial sunt încă puțini și greu asimilați în contextul filosofiei actuale, cu atât mai mult al esteticii, mult timp tributară unei gândiri normative, bazată doar pe criteriul lui „ce și cum *ar trebui* să fie o operă de artă” și doar superficial pe „cum este efectiv” atunci când apare. Fără îndoială, nu este vorba de un „cum descriptiv”, obișnuit în critica literară, ci de un „cum metafizic”, determinat de o stare de fapt: contradicția *există* și are o prezență simultană, dramatică a unor opuși; ei sunt în genere identificați, acceptați și analizați separat în artă, adică în opere, în constituția artistului, dar în teoria artei mereu dintr-o perspectivă care forțează unitatea, reducerea la unul sau altul dintre polii opozițiilor. Însă păstrarea „contradicției ca și contradicție” – cererea imperativă a lui Fondane - presupune o mișcare diferită a gândirii, nu foarte ușor sesizabilă.

De ce se cere asumarea contradicției?! O să explic printr-un exemplu concret: este ca și cum am crede că lumina e doar undă sau doar corpuscul. Vom înțelege că alegând doar una dintre formele de prezentare a luminii, noi nu avem acces la cunoașterea completă a ei. Prin analogie, ființa umană, arta ei dar și teoria artei, se prezintă într-o multitudine de contradicții (bine/rău, frumos/urât, adevăr/fals sunt doar exemplele clasice) care ne dau interpretarea completă a lor *așa*, iar nu prin selectarea acelor secvențe convenabile și alegând doar un termen sau altul al opoziției conform unei proiecții teoretice individuale. Astfel, deși contextul real al creațiilor, operelor, artiștilor dar și al teoriilor, este împânzit de contradicții, la nivel declarat avem doar unul sau altul dintre aspectele lor. Benjamin Fondane observă acest fenomen și îl descrie detaliat în *Fals tratat de estetică* în special, parcurgând istoria teoriei artei de la Platon și Aristotel până în zilele lui.

Dar ce înseamnă contradicția fără de care nu există arta? Pur și simplu a spune că sentimentele, expresiile, figurile de stil, ideile, atât în opere cât și în existența artistului însuși, își hrănesc valoarea cu dispunerea într-o arhitectură contradictorie, indiferent unde apar. Ea e adesea una tragică întrucât reflectă o „luptă” care se dă în interiorul artei dar și în societate, între diverse valori ce formează cultura, cel puțin occidentală. În ce privește estetica, detaliile acestei lupte au legătură pe de o parte, cu tendința gândirii de a urma *exclusiv* principii morale sau logice (ce sunt ne-contradictorii), iar pe de altă parte, cu întâmplarea constantă a situării dincolo de preceptele, regulile celor două instanțe ale rațiunii: morala și logica necontradictorie, extrem de importante în toată istoria omenirii și totuși mereu contrazise de artă sau de orice altceva la momentul *real*-izării în existența umană. Nu e de înțeles aici că o filosofie existențială pledă contra moralei sau logicii; ea doar atrage atenția la consecințele tuturor exagerărilor - din păcate inerente - care duc la tendințe absolutiste, iar în societate, de exemplu, se cunoaște despre doctrina marxist-comunistă ce a dat naștere la state totalitare. Știm bine ce a însemnat aceasta în România.

Mai mult, având în vedere că omul este punctul în care se întâlnesc contradicțiile, și ținând cont de ceea ce se numește realitate psihologică, distincții precum între real și imaginar sau între explicabil și inexplicabil, deși rămân distincte, capătă înțelesuri diferite, întrucât subiectiv, pentru ființa umană realul include sacrul, credința, magicul, chiar dacă nu pot fi explicate logic; ele nu sunt totuși fenomene ale unei lumi naive, inocente, ignorante, ci sunt, așa cum au putut arăta un antropolog citat de Fondane, precum L. Lévi-Bruhl, sau un filosof al religiilor precum Mircea Eliade, definatorii

pentru condiția umană: orice ar face rațiunea pentru a le elimina, omul se regăsește mereu și în dimensiuni inaccesibile realului rațional.

Aș remarca în treacăt faptul că Fondane cunoștea cercetările care se apropiau de identificarea contradicției în logica vremii lui. Unul dintre precursorii unei gândiri ce acceptă și contradicția a fost Ștefan Lupașcu, despre care gânditorul nostru existențialist scria în perioada interbelică, fiind contemporani. Fondane știa și despre unele descoperiri din fizica vremii lui, iar trimiterea se poate face către W. K. Heisenberg, în legătură cu *principiul nedeterminării*, observat o dată cu studiile unor fenomene din fizica cuantică ce abia atunci își găsea identitatea în știință. Odată confirmat de fizică, *factorul in-determinant* prezent deja în existență, este mai ușor de luat în considerare în teoria artelor, artele însele fiind dintotdeauna și „domenii” ale ne-determinării. Nu este greu de intuit că ne-determinarea coincide cu un „interval al contradicției” în gândire, imagini, sentimente, expresii, forme.

Fără îndoială, pentru a păstra coerența oricărui discurs existențial, este necesară o presuposiție: aceea că rațiunea umană nu coincide cu logica bazată pe numitul principiu al non-contradicției. În vorbirea curentă dar și în artă, chiar în filosofie, noi folosim idei ce nu răspund strict principiului provenit din sistemul aristotelic, și totuși putem, oricât de nefamiliar ar părea, să elaborăm un discurs rațional despre ceea ce nu este doar logic. Avem aici o provocare de a ieși din confuzia frecventă între logică și rațiune, întrucât starea de fapt, atât în viața oamenilor cât și în general, este aceea în care se constată vizibil dar și prin cercetări ale realității infinitezimale, că există fenomene ce se comportă în același timp atât într-o formă cât și în alta, opusă. Amintesc din nou exemplul luminii despre care se știe că este și corpuscul și undă în același timp, apărând însă fie într-o formă, fie în alta, depinzând de observatorul uman, precum și de instrumentele de măsurare dar și de nivelul la care se face observarea ei.

Prin urmare, un discurs estetic existențial se situează într-o zonă de graniță a gândirii logice, putând avea și construcții strict logice, dar conținutul ei consistent fiind în domeniul contradicției care s-a dovedit nu doar sălașul artei ci și al mitologiei, al religiei, implicit al credinței.

De remarcat că această contradicție se instituie subversiv, fără știrea și fără voia autorilor, în fiecare interval misterios, inefabil, ciudat dar și fascinant, seducător, prin excelență creator, al oricărei teorii științifice sau filosofice. Nu este locul pentru demonstrație în acest sens, un termen prea tare de altfel; mai degrabă folosim un tip de argumentare ce pornește de la admiterea și asumarea în cunoștință de cauză a contradicției, fapt ce imprimă limbajului estetic un caracter diferit de cel obișnuit în orice interpretare pe care la un nivel mai elaborat, o numim hermeneutică.

Acestea fiind spuse, adaug că în sprijinul unei *estetici existențiale*, așa cum am înțeles-o prin intermediul gândirii lui Fondane, în afară de principiul contradicției, vine și o situație din realitatea istorică: există unele coincidențe semnificative între perioada interbelică și cea actuală. Astfel, cu toată evoluția tehnologică ce a sporit confortul existențial al omenirii dar a și schimbat semnificativ, în sensul dramatic, fața Pământului, la o scară diferită, omenirea a parcurs o altă pandemie iar Europa se află tot în război, chiar dacă altfel decât acum 100 de ani. Nu cunoaștem finalul iar scenariile posibile sunt sumbre. Atunci ca și acum, ne găsim într-o criză generală a societății, a culturii occidentale, a umanității, și astfel într-o criză a artelor. Fie doar și pentru că avem un punct de plecare în *realitatea* acestui stadiu critic al omenirii, aproape constant pe parcursul unui secol, noi putem propune o înțelegere a ceea ce se întâmplă dinspre acest criteriu însuși pe care îl oferă *existența*, starea de fapt care impune o regândire a esteticii nu doar dinspre conținutul ei normativ unde se apreciază arta conform unor standarde trasate anticipat la nivel teoretic, ci și metafizic dar în aceeași măsură experimental, pornind de la *aspecte existențiale*, atât la nivelul creațiilor cât și al lumii ei specifice: autori, critici, public, interpreți.

Dar această schimbare de perspectivă în ce privește arta³ are din start, precum am anticipat mai sus, inconvenientul unui conținut ce acceptă contradicția, aflată în afara instrumentului obișnuit de gândire: rațiunea în forma ei strict logică. Pentru că educația noastră formală este puternic prinsă în această gândire, este greu să mai recunoaștem și să folosim în cunoștință de cauză rațiunea ce folosește bunăoară tocmai asumarea unei stări de fapt contradictorii, identificabile totuși în evenimente, fapte, acțiuni opuse având drept subiect ființa umană, ea însăși contradictorie. Astfel că ceea ce propunem odată cu Fondane, este ca și cum am dori să îi cerem existenței însăși să ne ofere interpretarea realității *acceptând că nu suntem singurii care pot face așa ceva*, că dispunem de o formă de accesare a interpretării realității dată de existența însăși și că forma noastră de a o înțelege nu ne definește în exclusivitate chiar dacă are unele particularități doar umane. Astfel, la limita extremă, un exemplu pentru această posibilitate este Inteligența Artificială care deja a intrat în viețile noastre, și ne trezim că avem răspunsuri despre noi și despre orice altceva, care pot fi cu totul diferite de cele posibile prin raționamentele noastre cunoscute. Despre independența îngrijorătoare a unei inteligențe pe care noi am creat-o și care se declară diferită de a noastră, noi nu avem acum repere liniștitoare. Ei bine, a ceda existenței o anumită exterioritate ce determină din afară o regândire a noastră sau a artei, este la fel de neobișnuit, dar exact acesta este demersul pe care îl propune Fondane. Este ca și cum ar întreba: ce părere are existența însăși despre sine și despre noi cu arta noastră cu tot?! Sau altfel spus: i se dă cuvântul existenței însăși de a propune interpretarea lumii. Noi folosim noțiunea de „interpretare a realității” și aceasta se face prin intermediul rațiunii. Totuși, putem presupune că nu suntem singurii care o pot face și că sunt posibile bunăoară și interpretările animalelor despre realitatea lor și a noastră. Oricât de fantezist ar părea, a crede că suntem singurii care au privilegiul interpretării realității, sau că oricare ar fi, ar prezenta doar caracteristicile noastre sau că acestea ar fi doar ale noastre, limitează de fapt propria noastră interpretare. Dar în loc să antropomorfizăm totul, o perspectivă nouă ar fi să înțelegem că ceea ce considerăm specific doar nouă, în realitate este doar o secvență integrabilă într-un tot care nu ni se datorează complet ci doar unul la care participăm. Prin urmare presupunem că putem accesa cumva și noi interpretările altor ființe decât noi; aceasta în virtutea faptului că evoluția inteligenței nu ne privește doar pe noi și prin urmare algoritmii ei universali nu aparțin doar ființei umane.

Să spunem că „rațiunea nu este doar logică” este ceea ce se știe de mult chiar dacă nici azi nu este o asumare completă; a afirma însă că „nu este nici doar umană” poate părea puțin șocant în prezent; dar pentru Fondane, *existența* ca prezență exterioară capabilă să ne imprime propria perspectivă asupra noastră, are chiar acest sens.

O perspectivă formulată sintetic ca „mod în care existența vede realitatea”, este una specific fondaniană, e încă neuzuală, dar în condițiile actuale ale civilizației umane aflate în pragul unei crize pandemice – în sensul propagării ei mondiale – devine o necesitate. Ea presupune o reintroducere în calcul a altor ființe/entități diferite de om, care să lase loc de o colaborare între el și acestea, suficientă pentru ca el să nu fie singurul răspunzător de ceea ce există. Cândva se numeau divinități, Dumnezeu, forțe cosmice, azi îi spunem doar Existență sau Ființă. Dacă în antichitate omul era văzut ca o creatură imperfectă a unei divinități desăvârșite iar în tradiția modernă omul era considerat stăpânul unic, privilegiat, al evoluției vieții, acum, fără să fie singurul inteligent, gânditor și vorbitor al unor limbaje complexe, el poate asuma că este un participant special într-o lume pe care nu o creează singur, iar

³ Să amintim că în evoluția gândirii, până la Imm. Kant majoritatea filosofilor considerau că noi putem cunoaște (deci interpreta realitatea) doar prin ceea ce oferea ea gândirii noastre, filosoful german însă realizează ceea ce a numit el însuși „revoluția copernicană” în sensul că tot ceea ce ajungem să cunoaștem, deși are nevoie de experiența ce reprezintă interacțiunea între realitate și simțurile omenești, există „forme apriori” – spațiul și timpul – ce aparțin intelectului și astfel, prin ele, realitatea cunoscută primește marca propriei noastre ființe. Această perspectivă este una extrem de importantă și definitorie pentru toată gândirea ulterioară, și totuși ea corespunde unui nivel al conștiinței umane ce ia în considerare doar rațiunea logică (non-contradictorie) sau în termenii lui Kant, doar limitele cunoașterii noastre care sunt trasate de logică (aristoteliciană în principiu). Ceea ce propunem prin gândirea lui Fondane este o nuanțare ce restabilește o reconsiderare a rațiunii luată în integralitatea ei, adică într-o funcționare ce depășește rațiunea logică și în care se găsește (factual vorbind) contradicția. Este ceea ce astăzi unii filosofi, între care Basarab Nicolescu, la rândul lui pe urmele altui filosof român (Ștefan Lupașcu), contemporan cu Fondane, au readus în atenție.

perspectivele de a o înțelege nu sunt doar ale lui. La urma urmei, înaintea apariției omului era cel puțin Universul și Pământul, care fără îndoială nu se datorează lui ca existențe sau ca „principii de funcționare”. Nu suntem creatorii, nici măcar tehnicienii responsabili, cel mult, cum se spune astăzi, co-creatori, din păcate nu doar în sensul bun ci și al unui final nefericit în ce privește Pământul.

Să observăm faptul că în acest caz existența este o noțiune problematică în raport cu realitatea: noi putem gândi pentru realitate o proprietate: existența (și non-existența), însă nu ne oprește nimic să imaginăm și că existența este Ceva ce generează realitate, cu alte cuvinte nu punem semn de egalitate între existență și realitate. Filosofic vorbind, devine mai complexă problematica existenței dacă adăugăm ceea ce s-a numit Ființa. Dar nu este locul aici pentru dezvoltări în această direcție.

Acum, pentru Fondane, prin analogie, dacă existența (umană) este contradictorie, atunci și faptele, realizările, creațiile materiale sau spirituale, și astfel arta în general, deci și poezia, dar și teoria (estetica) ei. A se observa izomorfismul domeniilor (existență – existență umană – artă – poezie – teorie a artei) dat de principiul contradicției. Însă arta a fost înțeleasă în mare parte din istoria esteticii folosind gândirea logică în forma ei necontradictorie, iar aceasta s-a dovedit, conform constatărilor lui Fondane, inaplicabilă fenomenului artei. Când artiștii au dorit să ia în considerare regulile morale indicate de Platon care îi sfătuia să scrie doar despre eroi și zei, laudând calitățile lor morale, artiștii, dacă erau adevărați, nu s-au putut lipsi de erorile și păcatele eroilor sau de furia zeilor, și prinși de farmecul artei, au încălcat regulile, motiv pentru care filosoful antic, declarându-i mincinoși, înșelători, departe de adevăr, îi alunga din Cetatea sa ideală⁴. Ceea ce observă Fondane este că pe parcursul istoriei, artiștii, străduindu-se să se supună exigențelor lui Platon și ulterior și ale esteticienilor, începând cu Aristotel, până la Imm. Kant sau G. W. F. Hegel, au dobândit ceea ce el a numit o „conștiință rușinoasă” întrucât oricât își doreau, dacă erau fideli artei, ea îi ducea mereu dincolo de regulile morale și logice. Astfel că se simțeau vinovați pentru încălcarea lor. Așa a apărut și nefericirea artiștilor într-o existență marcată adesea tragic, ceva ce astăzi, în societatea postmodernă, chiar postindustrială, una informațională, nu mai este atât de acut vizibil. Totuși arta suferă azi, e capturată de magia uneia singure, cea a imaginilor virtuale, poezia își regăsește cu greu importanța în societatea actuală, se reconfigurează haotic pe fondul unei crize generale reînnoite. Ea e generată de o constantă atotputernicie a rațiunii logice, fluturată ostentativ la nivelul instituțional, însă contrazisă mai mult ca oricând nu atât de o renaștere a spiritualului religios cât de tot felul de ocultisme, de grupări care caută orice este dincolo de lumea imediată: misterul, necunoscutul, inexplicabilul, indeterminatul, iraționalul, subconștientul. Toate acestea într-o explozie incredibilă de cunoștințe, de informații accesibile instant, de oriunde, de la orice distanță geografică. Acest context este unul paradoxal, încă nestudiat ca atare, dar confirmă tocmai constituția umană contradictorie, imposibil de înlăturat. Pentru Fondane, evidența contradicției în existență, lume, artă, estetică, are o relevanță tragică, ea este marca specifică a ceea ce s-a numit existențialismul filosofic. Tragicul unei existențe contradictorii, schizoide fără voie, este încă actual iar poetul din secolul XXI este la fel de rușinos pentru oficiul lui de poet, trăiește din orice altceva, mai puțin din poezia lui, la fel ca și cei de dinaintea lui, dar mai mult decât orice, el nu poate să recunoască în arta lui „ocultismele” (a se citi superstiții, prejudecăți, credințe) care îi bântuie ființa, iar mintea îi este puternic marcată de „corectitudine” care nu mai e doar morală și religioasă ci și politică, aceasta devenind cumva noua morală a societății actuale. Morala actuală nu mai este indicată de religie (Dumnezeu „a murit” de mult) ci de articolele din legile într-o continuă schimbare a politicienilor.

Am făcut aici o introducere sintetică, optând pentru expunerea generală a ideilor fundamentale ale lui B. Fondane, dat fiind că nu doresc să exemplific acum un model analitic de cercetare ce nu folosește cititorilor nefamiliarizați deja cu gândirea sa. Dar sunt necesare unele detalieri și exemplificări pe care le voi face ulterior.

Prof. Dr. Nina Vasile

⁴ V. Platon: Cartea X, Republica, în Opere, vol. V, Editura Științifică și pedagogică, București.

Gastronomia românească și Orientul

Prin studiul de față, îmi propun să analizez influența bucătăriei orientale asupra bucătăriei românești: cât de profundă este această influență și la care din nivelurile de alimentație se manifestă. Precizez că o primă variantă a acestui studiu a apărut în limba franceză, în revista Romano-Arabica din 1991, prezenta variantă nu numai că a fost rescrisă în limba română, dar a fost modificată și mult îmbogățită.

De asemenea, înainte de toate, trebuie menționat că prin termenul „oriental” în studiul de față s-a avut în vedere acea parte din Imperiul Otoman care corespunde astăzi Turciei și unor țări arabe precum Siria și Irakul.

Alimentația face parte integrantă dintr-o cultură, astfel că practicile, tehnicile, simbolurile, obiceiurile legate de procurarea, prepararea și consumarea hranei se dovedesc repere utile în cunoașterea specificului cultural și în conturarea identității, punându-și chiar amprenta pe detașarea unui specific național. Există un specific franțuzesc, german, românesc etc. în alimentație, cristalizat în evoluția sa lentă, corelat cu nivelul de cultură, dar și cu situația social-economică în diferite epoci istorice. Este bine cunoscut astăzi faptul că specificul alimentar, cu forța lui particularizatoare, face parte din tazarul de cultură propriu fiecărui grup etnic, datorită multiplelor și diverselor implicații și funcții în cultura unui grup (Ofelia Văduva, pag. 14).

Acest specific național alimentar se formează într-o perioadă lungă prin interacționarea mai multor factori din diverse planuri, dintre care, deloc de neglijat, este influența altor sisteme alimentare.

În ceea ce privește influența altor sisteme alimentare, putem spune că în „bucătăria românească” modernă s-au înfruntat două tipuri de bucătării, cea orientală și cea central-europeană (maghiară și germană). Având în vedere că influența central-europeană este dominantă în Transilvania, iar cea orientală în Muntenia și Moldova, referirile pe care le vom face în continuare sunt, cu precădere, la aceste, din urmă, două zone.

Interzis/permis în bucătaria orientală și în cea românească

Structura oricărei bucătării se bazează pe bipolul universal interzis/permis care este stabilit fie de cutumă, fie de religie. Pentru a ilustra câteva deosebiri/asemănări fundamentale dintre bucătaria orientală și cea românească, vom apela la schema propusă de Claude Lévi-Strauss (1964) cu privire la categoriile alimentare:

cru

cuit pourri

roti bouilli

La categoria de bază “crud”, diferențele între cele două bucătării apar numai la preparatele din carne. La orientali carnea poate fi consumată crudă (ex.: *kubbah na 'yyiah*, la sirieni, libanezi, *seware gušt*, la kurzi, *çiğ köfte*, la turci, aceasta, sub diversele ei denumiri, este o chiftea făcută din carne crudă, de oaie sau de vacă, din care s-a îndepărtat orice urmă de sânge, bine mărunțită și amestecată cu condimente, verdețuri și *burghul*, acel grâu fiert și uscat), pe când la români acest tip de aliment este inexistent. În schimb, dacă la orientali opoziția crud-modificat (cuit-pourri) este foarte tranșantă, la români apare o categorie ambiguă reprezentată de friptura în sânge (carne semicrudă, semigătită, mustind de sânge). De-a lungul timpului, am observat atât oroarea orientalilor în fața acestui aliment

(de altfel, pentru ei, sângele este cuprins în tabuurile alimentare, cf. Coran, V, 4), cât și oroarea românilor în fața chiftelor de carne crudă, atât de prezente la mesele orientale de gală, ceea ce arată limpede imposibilitatea de a împăca aceste gusturi.

În ceea ce privește carnea gătită, gusturile sunt convergente, ca atare o serie de bucate din carne - în special, tocată - au fost împrumutate de bucătaria românească din Orient, fie prăjite: drob, chiftele (tc.: *köfte*, ar.: *qufṭa*) - cu variante în care inventivitatea românească și-a spus cuvântul cum ar fi pârhoalele -, fie fierte: perișoare, sarmale, legume umplute cu carne tocată (dovlecei umpluți, ardei umpluți etc.).

Carnea *pourri* - așadar, transformată fără a se utiliza focul - este unul din alimentele de bază din Orient, atât în mediul arab, cât și cel turc și iranian. Mă refer aici la carnea - de oaie sau de vacă - sărată și uscată la soare, acest mod de preparare fiind posibil datorită factorilor specifici de climă din Orient, și anume uscăciunea și temperatura înaltă. În România, acest mod de păstrare a cărnii nu a fost posibil datorită climei umede care duce - mai devreme sau mai târziu - la intrarea în putrefacție a cărnii. Singurul aliment, din această categorie, preluat de bucătaria românească este pastrama (tc.: *pasterma*; ar.: *bastirmah*, carne crudă pusă în saramură foarte concentrată, apoi uscată). Însă și aici apare o deosebire, căci, dacă orientali o consumă ca atare, românii o prăjesc, ceea ce vine să întărească ideea că aceștia nu consumă carne negătită.

Produsele din făină de grâu - le vom numi generic pâine - au, de asemenea moduri de preparare diferite, la orientali și la români. La orientali pentru a putea fi consumată pâinea trebuie să treacă din categoria "crud" (adică aluatul) direct la categoria gătit. La români, această schemă primară nu mai este urmată, ci de la categoria "crud" (aluat), se trece la categoria metamorfozat (aluat dospit), iar apoi la categoria gătit. Există și forma crud-gătit concretizată în turte, însă se recurge la ea numai în condiții de excepție. Orientalii care vizitează România mănâncă numai coaja pâinii, abandonând miezul care, spun ei, fiind dospit, provoacă dureri de stomac. În țările orientale, pâinea dospită făcută numai la brutării se numește "faranji" (frânzuzească, europeană) și este consumată numai la oraș.

Dacă în ceea ce privește numărul preparatelor exclusiv din carne care ne-au venit din Orient este relativ redus, în schimb la mâncărurile de legume - cu sau fără carne - avem o mare varietate datorată Orientului, precum cele în compoziția cărora intră vinetele, roșiile, ceapa, ardeii, bamele, gutuile, prunele precum ghiveciul, *imam baialdî*, musacaua, supele de legume (cu varianta românească, ciorba), iahnia de fasole, pilaful (cu multiplele sale variante românești) etc.

De altfel nu ne-au venit numai mâncărurile respective, ci chiar și unele dintre legumele care intră în componența lor (chiar dacă unele veneau mult mai de departe, din America, totuși au intrat la noi prin Imperiul Otoman: roșiile și vinetele (numite pătlăgele, din turcă patlican, ardeii, bamele (*bamiya*) etc. De altfel, se pare că aceste legume au venit împreună cu cultivatorii lor. Se știe că bulgarii din Rumelia, parte a Imperiului Otoman, stabiliți la nord de Dunăre s-au ocupat aproape în exclusivitate de cultivarea legumelor și zarzavaturilor. Țăranii români cumpărau aceste legume prin troc cu porumb, grâu... Chiar până acum, mulți dintre zarzavagii din piețele bucureștene sunt bulgari la origine.

Gust și combinație

Dacă, pentru orientali, alimentele se pot încadra în categorii alimentare bine determinate, fără trepte intermediare, în schimb în ceea ce privește gusturile nu mai există o asemenea delimitare tranșantă, ci, am putea spune că aici își face locul o ambiguitate datorată combinării unor contrarii cum ar fi: sărat-dulce, acru-dulce etc.

În ceea ce privește combinația acru-dulce ea este cea mai frecventă prin combinații precum curmale cu lapte acru (combinație ce face parte chiar din alimentația sacră la arabi), pepene roșu cu lapte acru, murături cu stafide etc. De asemenea combinația sărat-dulce se concretizează într-o serie de bucate

precum cele în care carnea (ce ține de gustul sărat) se combină cu stafide și caise uscate (cum ar fi mielul umplut cu orez amestecat cu stafide și caise uscate – una din bucatele de sărbătoare din întregul Orient), puiul cu banane, *turșana* (o combinație de carne de oaie și curmale), *qaysi* (carne de oaie/pui și caise uscate), apoi combinațiile între carnea friptă și diverse fructe extrem de dulci sau chiar miere, cum ar fi *ma'suqa* (friptură cu gem de curmale) etc. Pe aceeași linie se înscriu și sarmelele orientale din compoziția căroră, indiferent dacă sunt de orez sau de carne, nu lipsesc stafidele. În general, numărul condimentelor folosite la unele bucate este destul de mare și de divers cum ar fi petale de trandafir (uscate și mărunțite), piper, boia de ardei iute, scorțișoară, șofran, mentă, coriandru, frunză de dafin etc.

În ceea ce privește bucătăria românească - în special cea din sudul țării - ea nu se bazează pe gusturile complementare, ci pe accentuarea gustului inițial al componentei de bază. De exemplu, mâncărilor cu carne li se va pune sare, eventual și piper ori boia de ardei, însă nu elemente dulci precum stafide, miere etc.

De aceea, mâncărurile împrumutate din Orient care au la bază astfel de combinații au fost modificate de bucătăria românească: în compoziția sarmalelor, chiftelelor, a umpluturilor pentru dovlecei, ardei ș.a. nu intră niciun element dulce ca în originalele orientale, ci, așa cum menționam, se va merge pe accentuarea gustului inițial. De asemenea, condimentele folosite vor fi mult mai puține și niciodată contradictorii. Pe aceeași linie, se înscriu și ciorbele total diferite de originalele lor orientale unde se merge pe combinația acru-dulce. În bucătăria românească, tot în ideea de accentuare a gustului inițial, fierturilor de legume (ce țin de gustul acru) li se adaugă elemente care să le pună în evidență și mai mult acest gust (borș, fructe crude cum ar fi zarzărele, corcodușele etc). Supele, dulci, apar mai târziu în bucătăria românească și sunt rezultatul unei influențe occidentale – însuși numele lor stă mărturie în acest sens.

Nivelele unde se manifestă influența orientală în alimentație

Pentru a putea vedea cât de influențată este bucătăria românească de cea orientală, am procedat la o clasificare a alimentației:

- 1) alimentația rituală;
- 2) alimentația ceremonială;
- 3) alimentație cotidiană.

Alimentația rituală. Prin rit trebuie înțeles aici o solemnitate prin care se celebrează un act religios cum ar fi botezul, nunta, înmormântarea. Alimentația rituală este zona alimentației cea mai refractară la schimbări având în vedere că prin ea se dorește comunicarea cu forțele supranaturale (divinitate sau strămoși), constituindu-se într-un limbaj simbolic bine conturat. Această alimentație este, de altfel, păstrătoarea matricei culturale în care s-a dezvoltat poporul respectiv, ea fiind totodată un semn de identificare a lui. La arabi, de pildă, această alimentație se bazează pe carne de oaie, lapte acru și curmale. La turci, este formată din carne uscată și lapte acru. La noi, la români, popor eminamente agrar, este formată din pâine (colaci, prescuri, călăvii etc.) și vin, la care se mai adaugă și brânză și carne uneori. Acest tip de alimentație a fost întărit, la noi, și de creștinism unde apar aceleași elemente având în vedere că și acesta a apărut tot în sânul unei comunități agrare cu, aproximativ, același produse.

Această alimentație este echivalentă în conștiința de masă cu alimentația prin excelență. În poveștile populare, călătorul înfometat va primi de la gazda-i binevoitoare un codru de pâine și o ulcică cu vin (în poveștile românești), un pumn de curmale și o cană cu lapte acru (în poveștile arabe) etc.

În acest sector al alimentației, împrumuturile din Orient nu au fost posibile nu numai datorită conservatorismului menționat, ci și faptului că într-un zona a sacralului nu pot fi împrumutate elemente dintr-o altă cultură religioasă, în speță, aici, cea islamică.

Alimentația ceremonială. Prin ceremonie se înțelege aici orice formă de solemnitate proprie unui eveniment, unui act important al vieții sociale.

Sferele acestor două tipuri de alimentație – cea rituală și cea ceremonială – coincid uneori, ambele preluând din alimentația cotidiană modelul fundamental al hranei.

Pe lângă alimentele arătate la alimentația rituală, apar și altele cum ar fi preparatele din carne, în special friptură, salate, sarmale cu mămăligă, prăjituri etc.

Dintre mâncărurile orientale adoptate de bucătăria românească, doar foarte puține trec în cadrul alimentației ceremoniale, cum ar fi sarmalele. De altfel, în îndreptarele de bunăcuviință apărute pe la noi, la capitolul “masă festivă” se recomandă o serie de mâncăruri printre care nu am găsit decât sarmalele ca mâncare de origine orientală. De altfel, din propria noastră experiență, știm foarte bine că la o masă festivă, nu se poate oferi ghiveci de legume, sau ciulama, sau musaca sau o iahnie de fasole etc. Mâncărurile orientale, ca de fapt tot ceea ce ne-a venit din Orient (muzică, vestimentație etc.), sunt receptate într-o gamă minoră. Acest lucru se datorează faptului că țările române nu au privit niciodată Orientul (cu precădere, cel islamic) ca pe un model cultural demn de urmat. Chiar dacă în anumite perioade (cu precădere în cea fanariotă), literatura vremii ne descrie cu lux de amănunte o mulțime de mâncăruri orientale (alături de alte elemente culturale orientale), trebuie să se țină seama de contextul în care ele apar și anume la petrecerile boierești unde erau preparate de bucătari greci, turci, romi. La aceste petreceri, mâncarea nu reprezintă obiceiurile locale, ci, de cele mai multe ori, o modă a timpului.

În ceea ce privește sarmalele, cred că și datorită poziției privilegiate în bucătăria românească prin faptul că elementele din care sunt făcute – varză și carne de porc – nu sunt de import așa cum este cazul celorlalte preparate (am văzut, mai sus, că aproape toate legumele ne vin din Orient). Varza este cultivată pe meleagurile românești din cele mai vechi timpuri, chiar denumirea sa care vine din prima fază de formare a limbii române, de la latinescul *verdura*, este o mărturie în acest sens. De asemenea, porcul (repudiat, de altfel, în Orientul islamic) era bine cunoscut pe aceste meleaguri având în vedere înaltul lui statut de animal sacru (era sacrificat numai de Crăciun). Așadar, probabil că existau preparate din varză și carne de porc, însă influența orientală a dus la evoluția lor așa cum le cunoaștem astăzi. Spun acest lucru, gândindu-mă că același lucru s-a întâmplat cu mămăliga: ea nu a apărut odată cu aducerea porumbului – numit într-o primă fază *grâu turcesc* că venea tot prin Imperiul Otoman – în această zonă, ci ea exista sub acea formă de *fiertură de mei* de care pomenesc cronicarii. Fiertura de mei era un aliment de bază, însă cu timpul meiul a fost înlocuit cu porumbul.

Alimentația cotidiană:

- felurile de mâncare de origine orientală, cunoscute de români pot fi împărțite în două mari categorii:

a) cele complet asimilate de bucătăria românească;

b) cele parțial asimilate;

a) Dintre mâncărurile orientale asimilate de bucătăria românească, și apoi modificate pentru a corespunde gustului local, amintesc: ciorbele de tot felul, pilafurile, ghiveciurile, plachiile, iahniile, preparatele din carne tocată: chiftele, umpluturile: ardei, dovlecei, sarmalele, prăjiturile cu foi etc.

Tot aici aș vrea să fac observația că mâncărurile orientale asimilate de bucătăria românească au fost modificate prin reducerea numărului de condimente (cunosc o rețetă bagdadiană de pilaf unde se pun aproximativ zece feluri de condimente!), prin simplificarea modului de preparare (mă refer aici la chiftele care în tot Orientul sunt extrem de elaborate), prin schimbarea ingredientelor de bază (înlocuirea cărnii de oaie cu carne de porc, de exemplu, sau înlocuirea seului de oaie la prăjituri cu untură de porc sau, mai nou, cu ulei). De asemenea, având în vedere că aceste mâncăruri au intrat în bucătăria românească în urmă cu cel puțin o sută-două de ani, diferențele dintre produsul împrumutat și produsul-bază s-au accentuat, datorită faptului că și acesta din urmă a evoluat.

Alimente orientale parțial asimilate de bucătăria românească

Prin mâncăruri parțial asimilate se înțelege aici cele care sunt consumate la nivel popular, fără a fi gătite însă în bucătăriile personale, ci numai la restaurante. Așadar ele au străbătut doar drumul pe jumătate, ele au intrat în alimentația locală, dar nu și în bucătăria propriu-zisă. Dintre mâncărurile orientale, parțial asimilate, este șişkebabul devenit la noi micii sau mititeii. Spun că este un aliment parțial asimilat, deoarece se prepară numai la restaurant (restaurante românești). Ei au fost modificați față de șişkebabul oriental, căci pot fi făcuți și din carne de porc, iar după ei nu se bea lapte bătut, ci bere (așadar o simbioză între Occident și Orient). Aproape că au devenit de nedespărți... câțiva mici, o halbă de bere. Însă în mod straniu nu sunt o mâncare care se prepară acasă. Când afirm acest lucru, nu mă bazez numai pe propriile-mi cunoștințe, ci și pe cărți de bucate celebre, cum ar fi cea a Sandei Marin, în care micii nu figurează. Micii sunt o mâncare de cârciumă.

Câteva concluzii:

Mâncărurile de origine orientală

- au pătruns numai în alimentația cotidiană și într-o măsură mai mică în alimentația ceremonială, lipsind cu desăvârșire din alimentația rituală;

- odată asimilate de bucătăria românească, ele au fost modificate prin înlocuirea condimentelor contrarii (dulce-sărat), cu condimente de accentuare (sărat-sărat); printr-o mare reducere a condimentelor (de la zece-douăsprezece la două-trei), românilor plăcându-le gustul bine determinat și nu cel ambiguu ca orientalilor. De altfel, unele din condimentele orientale nu au fost acceptate niciodată în bucătăria românească, deși ele sunt ușor de procurat: petalele de trandafir, menta, busuiocul etc.;

- care aveau la bază carne de oaie/vacă au suferit mari modificări prin înlocuirea acestora cu carne de porc (sarmale, chiftele etc.);

- care se consumau *pourri*, în bucătăria românească se și gătesc cum este de pildă pastrama.

Și ca o ultimă concluzie, putem spune că cele mai multe dintre mâncărurile românești de origine orientală nu mai au legătură cu mâncarea orientală de la care s-a plecat decât prin nume (ciorbă, iahnie, pilaf, musaca, sarmale, chiftele, ciulama etc.), fiind foarte greu sau aproape imposibil de a le mai pune în legătură unele cu altele, din cauza modificărilor pe care le-au suferit pentru a putea fi asimilate de matricea culturală românească pe de o parte, iar pe de altă parte datorită faptului că originalul și împrumutul au evoluat apoi în spații culturale diferite.

Bibliografie selectivă:

***, 1997, *O lume într-o carte de bucate - manuscris din epoca brâncovenească*, transcrierea textului, prefața și postfața de Ioana Constantinescu, studiu introductiv: Matei Cazacu, București: Editura Fundației Culturale Române.

Anghelescu, Mircea, 1999, *Dime lo que comes y te diré quién eres. Alimentacion y literatura en los Balcanes*, în *Revista de Filologia Romanica* nr. 16, 167-174, Spania.

Bădicuț, Ilie; Drondoe, Stelian, 1997, *Secretele bucătăriei orientale*, București: Editura Nemira.

Butură, V., 1978, *Etnografia poporului român*, Cluj-Napoca: Editura Dacia.

Grigore, George, 1991, *Din arta culinară a Orientului arab*, București: Editura Iacobi.

Grigore, George, 1997, *Bucate arabe*, Prefață: Vasilica Ghiță-Ene, București: Editura Călin.

Niculiță Voronca, Elena, 1903, *Datinele și credințele poporului român*, Cernăuți: Tipografia Isidor Wiegler.

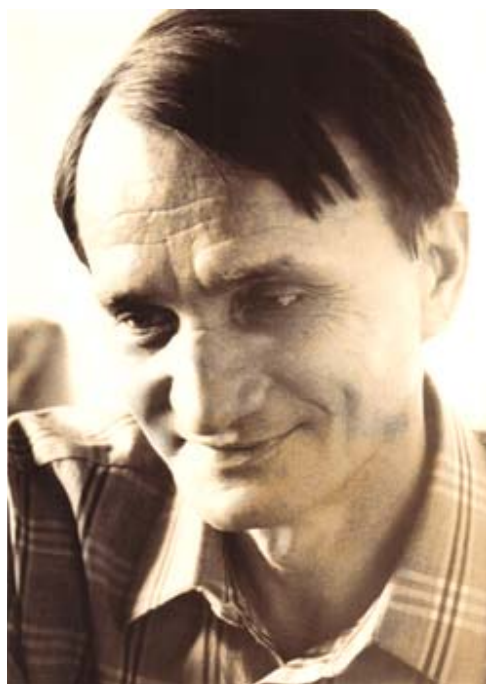
Văduva, Ofelia, 1996, *Pași spre sacru - din etnologia alimentației românești*, București: Editura Enciclopedică.

SCHIMB DE CEASURI

Răspund cu bucurie invitației de a împărtăși câteva aspecte poate mai puțin cunoscute despre calitățile umane ale tatălui meu, Ștefan Bănulescu, de la a cărei dispariție fizică se împlinește azi, iată, deși e greu de crezut, un sfert de secol.

În acest răstimp eu nu am simțit un gol, un vid, ci doar o prezență covârșitoare, pe care doresc să v-o transmit și dumneavoastră, cu mulțumiri pentru strădania pe care o depuneți de decenii încoace, sub egida Bibliotecii Județene Ialomița, instituție de utilitate publică ce

poartă numele tatălui meu, fapt care l-ar fi făcut fericit. Omul Ștefan Bănulescu era un om modest, însă cu conștiința deplină a valorii sale.

Tatăl meu iubea muzeele, bibliotecile, grădinile și parcurile. Am petrecut multe ore în compania lui la Muzeul Antipa când eram copil, în Cișmigiu când eram elevă de liceu, la Grădina Botanică atunci când am devenit studentă. Îmi povestea că atunci când era el student avea un prieten straniu care putea numi orice plantă din Grădina Botanică.

Tatăl meu era, ca mulți dintre dumneavoastră, un om al câmpiei. El a lăsat o parte din această esență a lui peste tot unde a călătorit: în preeria americană, în stepa rusească, în deșertul asiatic, iar eu la rândul meu mai întâi l-am urmat și apoi l-am regăsit acolo.

Tatălui meu îi plăcea să compună cu cerneală neagră și să dactilografieze din când în când la o mașina de scris nouă fără să se despartă de cea veche. Deși nu era atras de tehnologie, și-a manifestat dorința de a învăța să utilizeze computerul întrucât intuia că acesta va transforma munca scriitorului, a bibliotecarului și a muzeografului. Tatălui meu îi plăcea să se joace cu lucruri serioase.

Calitățile sale au fost originalitatea, simplitatea și punctualitatea. Tatăl meu, de fiecare dată când își propunea să meargă sau să mergem cu toții undeva, ajungea la timp sau ceva mai devreme. Prin dumneavoastră, Biblioteca Județeană, tatăl meu, Ștefan Bănulescu, care era născut și crescut în Ialomița, s-a întors la timp acasă. Vă mulțumesc că îi perpetuați memoria în același loc și într-alt timp.

“Era dimineață, veneam de la bal, răsărea soarele, și ideea Ecaterinei a fost să ne schimbăm ceasurile.” Ștefan Bănulescu, *Gaudeamus* .

Manifestări culturale (ianuarie - august 2023)

Aniversări, comemorări, expoziții, evenimente. Concursuri.
Evenimente

12 ianuarie

„Eminescu – poet național”

Locul desfășurării: Penitenciarul Slobozia

Descriere eveniment: Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița și instituția parteneră au omagiat *Luceafărul poeziei românești* de la a cărei naștere s-au împlinit 173 de ani. Acțiunea a cuprins momente poetice și prezentare despre viața și opera lui Mihai Eminescu.

13 -16 ianuarie

Ziua Culturii Naționale

I. Locul desfășurării: Liceul de Arte ”Ionel Perlea” Slobozia

Parteneri culturali: Liceul de Arte ”Ionel Perlea” Slobozia

Descriere activității nr.1: Ziua Culturii Naționale a fost sărbătorită de elevii clasei pregătitoare A, sub îndrumarea doamnei prof. înv. primar Moga Iuliana de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia. Elevii au realizat lucrări practice inspirându-se din operele marelui nostru poet Mihai Eminescu. Alături le-au fost doamna Petre Rodica, bibliotecar, și doamna Dumitrașcu Alina, documentarist.

Activitate realizată în parteneriat cu Filiala Bibliotecii Județene „Ștefan Bănulescu” Ialomița.

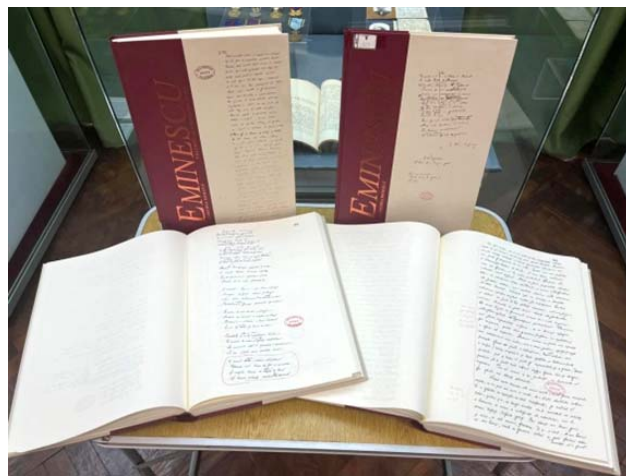
II. Locul desfășurării: Muzeul Județean Ialomița

Parteneri culturali: Muzeul Județean Ialomița, Asociația Culturală Helis, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ialomița

Descrierea activității:

Ziua Culturii Naționale a fost sărbătorită începând cu ora 11.00, la Muzeul Județean Ialomița.

Manifestarea a fost organizată de Muzeul Județean Ialomița în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița, Asociația Culturală HELIS și Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ialomița.

III. Locul desfășurării: Filiala MB 20

Descrierea activității: activitate organizată de elevii clasei a IV-a C, prof. Strezoiu Andreea și Moldoveanu Florina de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia în colaborare cu filiala bibliotecii județene.

Elevii au recitat poezii, au citit biografia marelui poet Mihai Eminescu, au realizat acrostihuri și rebusuri pentru care la final au fost răsplătiți cu diplome.

IV. Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa I D

Descrierea activității: Elevii clasei I D, prof. înv. primar Voiteanu Gabriela au marcat Ziua Culturii Naționale în sala de clasă a Școlii Gimnaziale „Sf. Andrei” Slobozia. Copiii au recitat poezii și au citit din volumele de la Secția de Împrumut pentru Copii a Bibliotecii Județene. Evenimentul s-a încadrat în programul Biblioteca Vine la Tine.

V. Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a II-a C

Descrierea activității: „Eminescu – Luceafărul poeziei românești” s-a numit activitatea susținută de către elevii clasei a II-a C, prof. înv. primar Voinea Marina de la Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia. Elevii au recitat din poezia Luceafărul și au completat rebus cu informații din opera poetului Mihai Eminescu.

Evenimentul s-a încadrat în programul Biblioteca Vine la Tine.

VI. Locul desfășurării: Școala Gimnazială Nr. 3

Parteneri culturali: Școala Gimnazială Nr. 3

Descrierea activității: ”Omagierea poetului Mihai Eminescu” - Elevii din ciclul gimnazial de la Școala Gimnazială Nr. 3, Slobozia, l-au omagiat pe marele poet Mihai Eminescu. Participanții au recitat poezii, au cântat și au vizionat prezentarea PowerPoint despre viața și opera poetului. La activitate au participat cadre didactice și bibliotecari.

VII. Locul desfășurării: Grădinița Școlii Gimnaziale „Sf. Andrei”

Parteneri culturali: Grupele de preșcolari

Descrierea activității: Preșcolarii de la Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia au desfășurat o serie de activități în cinstea omagierii poetului Mihai Eminescu. Cadrele didactice implicate au fost: Ghiță Elena, Cojocaru Ana Maria, Candel Anca și Cojocaru Elena.

18 ianuarie

Prima vizită la bibliotecă

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Descriere activitate: Grupa Steluțelor, alături de doamnele educatoare Vlad Cristina și Vlad Cătălina de la Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată”, au vizitat biblioteca și au răsfoit cărțile potrivite vârstei lor.

Parteneri culturali: Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată”

În vizită la bibliotecă

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Parteneri culturali: Școala Gimnazială Nr. 3

Descriere activitate: Filiala de la MB 20 a Bibliotecii Județene a fost vizitată de elevii clasei a VI-a B, însoțiți de domnul profesor Oprea Constantin de la Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia. Copiii au recitat poezii din opera poetului Mihai Eminescu și l-au sărbătorit pe scriitorul Ioan Slavici de la a cărui naștere se împlinesc 175 de ani.

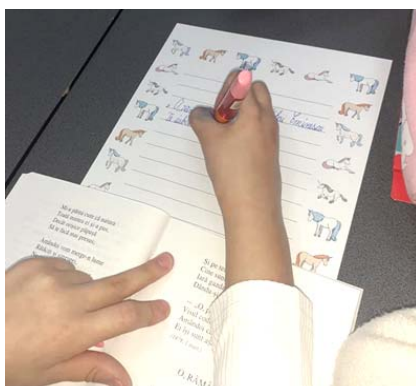
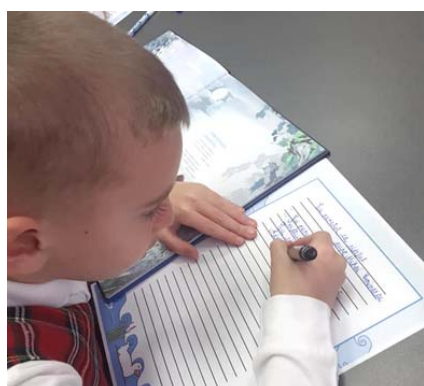
25 ianuarie

Ziua scrisului de mână

Locul desfășurării: Filiala MB20

Parteneri culturali: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Descriere eveniment: Elevii clasei a II-a D, îndrumați de prof. înv. primar Goțea Andreea de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia au sărbătorit „Ziua Scrisului de Mână”. Copiii au realizat felicitări adresate bibliotecii, au transcris fragmente din poeziile lui Mihai Eminescu și au luat la cunoștință despre însemnătatea acestei zile. Pentru activitatea la care au participat cu interes au fost recompensați cu diplome.

30 ianuarie

„Menținerea sănătății printr-o alimentație și viață echilibrată, zi de zi”

Locul desfășurării: Sala de Festivități „Ioan Pinter”

Parteneri culturali: Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

Descriere eveniment: Biblioteca Județeană „Ștefan Bănuțescu” Ialomița în parteneriat cu Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia a organizat activitatea „Menținerea sănătății printr-o alimentație și viață echilibrată, zi de zi” din cadrul Programului „Stil de viață sănătos”. La activitate au participat elevii clasei a VII-a D și elevii clasei a V-a C, alături de cadrele didactice Răduță Georgeta, Stoica Claudia, Vasile Georgeta, bibliotecar Stoica Liliana și asistent medical Mihai Daniela.

Scopul întâlnirii a fost acela de a-i informa pe elevi cu privire la adoptarea corectă a unui stil de viață sănătos atât din punct de vedere alimentar cât și fizic, psihic și social.

30 ianuarie **În vizită la bibliotecă**

Locul desfășurării: Filiala MB20

Parteneri culturali: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Descriere eveniment: Elevii clasei a - IX a B, însoțiți de doamna prof. Ghiță Mihaela de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia au vizitat Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene.

1 februarie

Ziua Internațională a Cititului Împreună

I. Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa I D

Descrierea activității: Prin programul „Biblioteca vine la tine”, împreună cu doamna bibliotecar Nedelcu Irina de la elevii clasei I D, însoțiți de prof. învă. primar Voiteanu Gabriela, au vizitat Secția de Împrumut pentru Copii a bibliotecii cu scopul de a citi împreună din volumele ce fac parte din colecțiile bibliotecii.

II. Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a II-a B

Descrierea activității: marcarea Zilei Internaționale a Cititului Împreună prin lectură.

III. Locul desfășurării: Grădinița cu Program Prolungit „Voiniculul” Slobozia

Parteneri culturali: Grupa Gărgărițelor

Descrierea activității: „O carte, un glas, multe urechi. Haideți să gădilăm niște urechiușe!”

De Ziua Internațională a Cititului Împreună, preșcolarii de la Grupa „Gărgărițelor” (prof. învă. preșcolar Nicula Flori și Alexandru Mihaela) împreună cu doamna bibliotecar Năstase Mariana de la Biblioteca Județeană „Ștefan Bănuțescu” Ialomița au citit povești despre prinți și prințese cu voce tare.

IV. Locul desfășurării: Grădinița cu Program Prolungit „Voinicelul” Slobozia

Parteneri culturali: Grupa „Panseluțelor”

Descrierea activității: Citind împreună schimbăm lumea! S-au citit povești în compania celor mici de la Grădinița Voinicelul cu ocazia zilei ZICI.

V. Locul desfășurării: Liceul Pedagogic „Matei Basarab” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a III-a B

Descrierea activității: Ziua Internațională a Cititului Împreună a fost o zi minunată care ne-a oferit prilejul de a citi alături de elevii clasei a III-a B, coordonați de prof. înv. primar Dogaru Mioara de la Liceul Pedagogic „Matei Basarab” Slobozia. Activitatea s-a desfășurat în biblioteca școlii unde au luat parte bibliotecari, cadre didactice și părinți.

VI. Locul desfășurării: Filiala MB20

Parteneri culturali: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Descrierea activității: Ziua Internațională a Cititului Împreună a fost sărbătorită la Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene alături de elevii clasei a IV- a A, însoțiți de prof. înv. primar Botoșaru

Mihaela de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia. Pe tot parcursul activității, copiii au citit și ne-au împărtășit propriile lor preferințe în materie de cărți. ZICI este ocazia potrivită pentru a purta copiii în lumea poveștilor, la școală, la bibliotecă sau acasă.

VII. Locul desfășurării: Sala de Lectură, Presă și Legislație

Parteneri culturali: Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

Descriere activității: Aflată la a șaptea ediție națională, ZICI este parte a unui eveniment internațional organizat de către organizația americană LitWorld din 2010 și Citim Împreună România. Evenimentul este marcat anual de milioane de oameni care citesc împreună, din peste 100 de țări. Sala de Lectură Presă și Legislație a găzduit elevii clasei a IV-a B, coordonați de prof. înv. primar Laura Oancea de la Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia. Împreună am citit cu voce tare aflând lucruri interesante din enciclopedia.

15 februarie

Ziua Națională a Lecturii

I. Locul desfășurării: Filiala MB 20

Parteneri culturali: Grădinița cu Program Prolungit „Dumbrava Minunată”

Descrierea activității: „Azi citim împreună” s-a numit activitatea desfășurată la Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene „Ștefan Bănuțescu” Ialomița la care au participat preșcolarii de la Grădinița cu Program Prolungit „Dumbrava Minunată” și anume Grupa Gărgărițelor și Grupa Steluțelor, însoțiți de doamnele profesor pentru învățământ primar Vlad Cristina, Vlad Cătălina și Ghebă Claudia. Astfel, prin această întâlnire, am sărbătorit împreună Ziua Națională a Lecturii.

II. Locul desfășurării: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a III-a C

Descrierea activității: Elevii clasei a III-a C, îndrumător State Amalia de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia, au sărbătorit Ziua Lecturii. Alături de copii au luat parte la activitate bibliotecar Guzulescu Mariana de la CCDI, prof. documentarist Dumitrașcu Alina și bibliotecar Petre Rodica. Activitatea a constat în lecturarea din cartea *Marele uriaș prietenos* de Roald Dahl, redarea prin povestire a conținutului capitolelor citite, exerciții de exprimare liberă a opiniilor, fișe de lucru, interpretare scenetă și recitare de poezii pentru care copiii au fost recompensați cu diplome. Evenimentul face parte din proiectul de parteneriat încheiat cu Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene.

17 februarie

Lansare de carte

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Descriere eveniment: La Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene „Ștefan Bănulescu” Ialomița a avut loc lansarea volumului „Viața și opera lui Paul Georgescu”, editat de Adrian Costea, senator de Ialomița, în prezența doamnei Monica Stanciu - licențiată în litere și doctor în drept, nepoata autoarei Jana Stanciu. La eveniment au luat parte scriitori ialomițeni și iubitori de cultură.

27 februarie

Școala Altfel

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Parteneri culturali: Liceul Tehnologic „Înălțarea Domnului”, Școala Gimnazială Nr. 5, Slobozia Nouă

Descriere activitate: Elevii clasei a IV a A, sub îndrumarea doamnei prof. Dumitru Rada de la Liceul Tehnologic „Înălțarea Domnului”, Școala Gimnazială Nr. 5, Slobozia Nouă, au vizitat Filiala Bibliotecii Județene unde au citit și au fost informați despre colecțiile de carte pentru copii.

27 februarie

Ziua spunerii basmelor

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Parteneri culturali: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Descriere activitate: „Ziua spunerii basmelor” a fost sărbătorită la Filiala MB 20 alături de clasa I A, prof. înv. primar Dinescu Mihaela de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia . Cu prilejul acestei întâlniri, copiii au citit basme și au recunoscut personaje precum *Cenușăreasa*, *Degețica*, *Frumoasa din pădurea adormită*, *Albă ca Zăpada* și altele.

28 februarie

Vizită în lumea cărților

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Parteneri culturali: Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

Descriere activitate: „Vizită în lumea cărților” s-a numit activitatea organizată la Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene la care au participat elevii clasei a III-a C, coordonați de prof. Bejgu Violeta de la Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia. Copiii au citit fragmente din poveștile lui Ion Creangă realizând prin metoda Ciorchinului poster cu poveștile ascultate.

1 martie

„Să povestim despre Creangă”

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Parteneri culturali: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Descriere activitate: Elevii clasei step by step de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia însoții de cadrele didactice Răceanu Nela și Marin Sanda, au aflat despre copilăria scriitorului Ion Creangă, au recunoscut personaje și au citit fragmente din poveștile autorului.

1 martie

„Mărțișorul, dar al primăverii”

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a VII-a A

Descriere activitate: Elevii clasei a VII-a A, sub îndrumarea prof. Bordei Veronica Alina de la Școala Gimnazială Nr. 3, Slobozia, au realizat mărțișoare prin metoda quilling în cadrul activității „Mărțișorul, dar al primăverii”. Acțiunea se încadrează în proiectul de parteneriat încheiat cu Filiala Bibliotecii Județene „Ștefan Bănuțescu” Ialomița.

3 martie

Ziua Mondială a Scriitorilor

Locul desfășurării: Centrul pentru Persoane Vârstnice Slobozia

Parteneri culturali: Centrul pentru Persoane Vârstnice Slobozia

Descriere activitate: Ziua Mondială a Scriitorilor a fost sărbătorită la Centrul de Persoane Vârstnice din Slobozia în prezența scriitorilor ialomițeni Șerban Codrin și Ilie Comănița, care au lecturat din volumele proprii „Casandrierul”, autor Șerban Codrin și „Obârșii”, autor Ilie Comănița. Evenimentul a continuat cu prezentarea intitulată: „Creangă, fiu al satului Humulești. Amintiri din copilărie” - moment oferit de colega noastră, doamna bibliotecar Ecaterina Florea. Încheierea evenimentului a fost cu emoții pentru persoanele vârstnice care au interpretat poezii din literatura română.

A moderat: Elena Balog, manager Biblioteca Județeană ”Ștefan Bănuțescu” Ialomița

3 martie

„Primăvară, bine ai venit”

Locul desfășurării: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa Pregătitoare C

Descriere activitate: „Activitatea a fost susținută de elevii clasei pregătitoare C, îndrumați de prof. înv. primar Bostan Magdalena de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia organizată în parteneriat cu Filiala Bibliotecii Județene „Ștefan Bănulescu” Ialomița. Copiii au aflat despre datinile și obiceiurile de mărțișor, au realizat coșulețe pentru flori și au rezolvat rebus pe tema primăverii.

3 martie

„Sărbătoarea mărțișorului”

Locul desfășurării: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa Pregătitoare A

Descriere activitate: Elevii clasei pregătitoare A, prof. înv. primar Moga Iuliana de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia, au confecționat mărțișoare pentru a marca venirea mult așteptatului anotimp - primăvara. Eveniment organizat în parteneriat cu Filiala MB 20.

8 martie

Ziua Mamei

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa Pregătitoare B

Descriere activitate: Elevii clasei pregătitoare B, prof. coordonator Filipoiu Mihaela-Evelina de

la Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia și-au arătat dragostea și respectul față de mămici prin lucrările realizate (felicitări, inimioare, floricele și fluturași).

Activitate organizată în parteneriat cu Biblioteca Județeană.

20 martie

„Ziua Spunerii de povești”

Locul desfășurării: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a II-a C

Descriere activitate: Elevii clasei a II-a C step by step, sub îndrumarea doamnei prof. Stoian Marioara de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia, au marcat „Ziua Mondială a Spunerii de Povești”, activitate legată de Săptămâna verde - „Primăvara fiecare floare are o poveste”. Copiii au aflat despre poveștile de primăvară după care și-au creat propriile lor povești. Elevii clasei a II-a B, prof. Simionescu Marinela, și-au vizitat colegii costumați în costume eco, activitate intitulată „Carnavalul eco”. Eveniment organizat în parteneriat cu Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene.

23 martie

„Ateliere bilingve de familiarizare cu limba și cultura franceză”

Locul desfășurării: Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia

Parteneri culturali: Clasele liceale

Descriere activitate: „Ateliere bilingve de familiarizare cu limba și cultura franceză” s-a numit activitatea organizată la Colegiul National „Mihai Viteazul” Slobozia în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița, totodată fiind marcată și Ziua Francofoniei. La activitate au participat elevii claselor a IX-a și a XI-a alături de cadrele didactice de limba și literatura franceză.

23 martie **„Ziua Apei”**

Locul desfășurării: Liceul Tehnologic „Alexandru I. Cuza”

Parteneri culturali: Clasele liceale

Descriere activitate: sărbătorirea Zilei Apei

Scopul acestei zile a fost este acela de a atrage atenția asupra crizei globale. Elevii prezenți la activitate din clasele a XI-a D, a XI-a F și clasa X D, coordonați de cadrele didactice Constantin Veronica, Mitu Izabela, Frunză Mariana și bibliotecar Vlădila Eugenia au vizionat filmul documentar „Planeta verde”.

30 martie **„Aniversare Nichita Stănescu - 90 de ani de la naștere”**

Locul desfășurării: Liceul Pedagogic „Matei Basarab” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a V-a B

Descriere eveniment: Nichita Stănescu (n. 31 martie 1933, Ploiești – d. 13 decembrie 1983, București).

Este considerat de critica literară și de publicul larg drept unul dintre cei mai importanți scriitori de limbă română, pe care el însuși o denumea „dumnezeiesc de frumoasă”.

La biblioteca Liceului Pedagogic „Matei Basarab” Slobozia a avut loc acțiunea „Aniversare Nichita Stănescu - 90 de ani de la naștere” la care au participat elevii clasei a V-a B, coordonați de prof. de limba și literatura română Vasluianu Sorina. Activitate organizată în colaborare cu Sala de Lectură, Presă și Legislație a Bibliotecii Județene „Ștefan Bănuțescu” Ialomița.

3 aprilie

Ziua Internațională a Cărții pentru Copii

- Activități dedicate zilei-

I. Locul desfășurării: Filiala MB 20

Parteneri culturali: Grupa pregătitoare E

Descrierea activității: Ziua Internațională a Cărții pentru Copii a fost sărbătorită la Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene de către elevii grupei pregătitoare E, sub îndrumarea doamnelor prof. Petre Mariana și prof. documentarist Dumitrașcu Alina de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia. Copiii au citit povești, au recunoscut personaje și au colorat. Lucrările realizate au fost expuse în bibliotecă.

II. Locul desfășurării: Grădinița cu Program Prolungit „Voinicelul”

Parteneri culturali: Grupa Pisicuțelor, Grupa Ursuleților, Grupa Fluturașilor, Grupa Ciupercuțelor

Descrierea activității: Biblioteca Județeană „Ștefan Bănuțescu” Ialomița a sărbătorit(alături de

preșcolarii de la Grădinița cu Program Prolungit „Voinicelul”) Ziua Internațională a Cărții pentru Copii și Tineret, zi ce reprezintă data nașterii renumitului scriitor Hans Christian Andersen. Ne-am amintit împreună de îndrăgitele basme Crăiasa zăpezii, Fetița cu chibrituri, Degețica, Mica sirenă, Rățușca cea urâtă, Soldățelul de plumb ș.a.

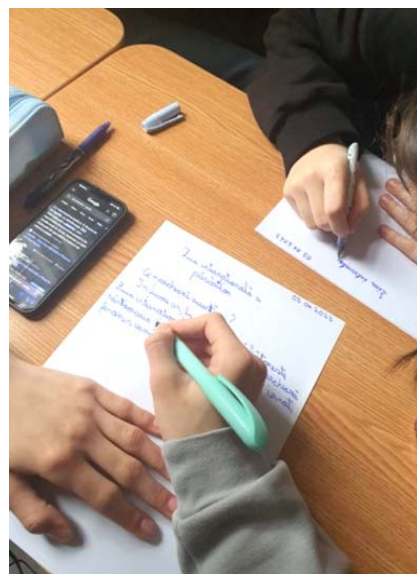
4 aprilie

„Ziua Internațională a Păsărilor”

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a VII-a A

Descriere activitate: Elevii clasei a VII-a A, sub îndrumarea prof. Bordei Veronica Alina de la Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia, au desfășurat activitatea „Ziua Internațională a Păsărilor” în parteneriat cu Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene „Ștefan Bănulescu” Ialomița. Copiii au format grupe și au lucrat în aplicația Padlet.

4 aprilie

4/4 Pentru Prieteni

Locul desfășurării: Centrul de Zi
Parteneri culturali: Ambasada Americii
Descriere activitate: Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița a desfășurat activitatea 4/4 Pentru Prieteni la Centrul de Zi Slobozia, proiect inițiat de Ambasada Statelor Unite ale Americii, ajuns la cea de-a cincea ediție. Ne-am bucurat împreună de împodobirea „copacului prieteniei” cu decorațiuni de Paște.

5 aprilie

Ziua Educației Financiare

Locul desfășurării: Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia
Parteneri culturali: Clasa a X-a F
Descriere activitate: Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița în colaborare cu Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia, respectiv clasa a X-a F, prof. Vestineanu Elena, au marcat „Ziua Educației Financiare”. Elevii au aflat informații despre serviciile financiare și importanța acestora.

5 aprilie „Lumina Sfântă a Învierii”

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Bora

Parteneri culturali: Clasele primare

Descriere activitate: Elevii ciclului primar de la Școala Gimnazială Bora, îndrumați de doamnele prof. învăț. primar Alecu Florica, Radu Sorica, Badea Luiza, Beciu Elisabeta, Vizuroiu Ștefana și Pleșa Lăcrămioara, au susținut activitatea „Lumina Sfântă a Învierii”, eveniment organizat în parteneriat cu Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene. În cadrul atelierului organizat în sala de clasă, copiii au colorat fișe tematice după care au pictat și decorat ouă pe care le-au expus în coșulețe.

6 aprilie „Ziua Internațională a Sportului pentru Dezvoltare și Pace”

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a VI-a B

Descriere activitate: Elevii clasei a VI-a B de la Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia, coordonați de prof. Oprea Constantin Daniel, au susținut activitatea „Ziua Internațională a Sportului pentru Dezvoltare și Pace” prin care este subliniată puterea sportului de a aduce schimbări la nivel social, de a ajuta la dezvoltarea comunităților și de a încuraja pacea și înțelegerea atât la nivel național cât și mondial. Activitate organizată în colaborare cu Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene.

6 aprilie

Ziua Educației Financiare

Locul desfășurării: Liceul Tehnologic „Înălțarea Domnului”

Descriere activitate: Liceul Tehnologic „Înălțarea Domnului” a fost gazda activității intitulate Ziua Educației Financiare. Elevii participanți, alături de reprezentanți ai Bibliotecii Județene „Ștefan Bănulescu”, au putut afla cât de importantă ne este o educație financiară prin cunoașterea de tipuri și modele de instrumente financiare.

Concluzia a fost că în comunitatea noastră este o nevoie permanentă de cunoaștere și adaptare la noile tehnici de educație financiară, ca puncte de reper pentru generațiile viitoare.

20 aprilie

Ziua Pământului

Locul desfășurării: Liceul Tehnologic „Alexandru I. Cuza” Slobozia

Parteneri culturali: Clasele liceale

Descriere activitate : Reprezentanți ai Bibliotecii Județene „Ștefan Bănulescu” Ialomița (doamnele bibliotecar Petre Florina și Năstase Mariana) au marcat „Ziua Mondială a Pământului” la Liceul Tehnologic „Alexandru I. Cuza” alături de elevii și cadrele didactice prezente în sală.

În anul 2009, Organizația Națiunilor Unite (ONU) a declarat ziua de 22 aprilie ca sărbătoare oficială a planetei Pământ și expresie comună a dorinței tuturor de a construi o societate stabilă, pentru un viitor mai curat și mai verde.

Doar împreună putem să contribuim și să facem o lume mai bună și prosperă în casa noastră comună - Planeta Pământ.

25 aprilie

“Prietenie... pe o ... sfoară”

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a II-a C

Descriere activitate: Ajuns la cea de-a 11-a ediție, Parteneriatul Educațional Internațional “Prietenie... pe o ... sfoară”, încântă participanții cu diversitatea operelor și personajelor, atât din literatura română, cât și din cea străină.

Clopoțeii clasei a II-a C de la Școala Gimnazială “Sf. Andrei ” Slobozia, coordonați de doamna prof. Voinea Marina, au dat viață personajelor din romanul “Heidi, fetița munților” al autoarei elvețiene Johanna Spyri. Copiii au vizionat filmul cu același nume și au purtat discuții libere legate de fetița Alpilor elvețieni.

25 aprilie

Ziua Bibliotecarului. Ziua Internațională a Cărții și a Drepturilor de Autor

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Descriere eveniment: La Filiala MB 20 a bibliotecii, cu prilejul Zilei Bibliotecarului și Zilei Internaționale a Cărții și a drepturilor de autor, a avut loc evenimentul cultural ce a cuprins: Lansarea revistei „Printre cărți”, nr.4; Aniversare - 90 de ani de bibliotecă publică

Invitați: scriitori ialomițeni.

Mulțumim pentru prezență domnului Cătălin Grigore - vicepreședinte al Consiliului Județean Ialomița, domnului Alexandru Dinu - vicepreședinte al Consiliului Județean Ialomița, doamnei Elena

Pacală – director executiv al Direcției Județene pentru Cultură Ialomița, domnului Nicolae Tache - ziarist, doamnei Mihaela Leța - ziarist, scriitorilor ialomițeni Dobre Gheorghe, Florentina Loredana Dalian, Titi Damian, Șerban Codrin, Ilie Comănița, Costel Bunoaica, Grigore Spermezan, colegilor din instituțiile de cultură, colegilor din bibliotecile publice din județ și tuturor celor care s-au alăturat evenimentului!

A moderat: Elena Balog, manager Biblioteca Județeană ”Ștefan Bănulescu” Ialomița.

27 aprilie

„Ateliere bilingve de Familiarizare cu Limba și Cultura Franceză”

Locul desfășurării: Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia.

Parteneri culturali: Clasele liceale.

Descriere activitate: În cadrul Proiectului educațional „Ateliere bilingve de Familiarizare cu Limba și Cultura Franceză”, încheiat între Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” și Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia, s-a desfășurat acțiunea cu tema „Les fêtes de Paques en France et en Roumanie”.

Astfel, elevi ai claselor a X- a E și a X-a F, alături de cadrele didactice Ștefănescu Vanda, Iordache Petruța și Lăutărescu Tita și reprezentanți ai bibliotecii județene, au putut afla dintr-un material PPT, despre frumusețea tradițiilor pascale din România și Franța.

Învierea Domnului reprezintă una dintre cele mai frumoase sărbători ale creștinătății. Ea are darul de a aduna familia împreună, într-o sărbătoare a primăverii.

Pentru noi, românii, sărbătoarea Paștelui simbolizează bucurie, lumină și speranță.

În tradiția Franței, în ziua de Paști clopotele sună cu putere vestind Învierea, iar oamenii ies pe străzi îmbrățișându-se în urale de „Joyeux Paques”.

27 aprilie

“Vizită în lumea cărților”

”Cărțile sunt oglinzi: vezi în ele ceea ce ai deja înăuntrul tău”

Carlos Ruiz Zafón

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Parteneri culturali: Școala Profesională Traian

Descriere activitate: “Vizită în lumea cărților” s-a numit activitatea desfășurată la Filiala MB 20 a bibliotecii. Au participat elevii claselor a V-a și a VI-a de la Școala Profesională Traian, însoțiți de domnul prof. Panait Adrian. Aceștia au descoperit noutățile editoriale și au aflat despre condițiile de împrumut.

2 mai

“Prietenie... pe o ... sfoară”

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a II-a B

Descriere activitate: Elevii clasei a II-a B de la Școala Gimnazială “Sf. Andrei” Slobozia, coordonați de doamna prof. Mali Liliana Sanda, au colorat fișe cu personaje din romanul “Heidi, fetița munților” al autoarei elvețiene Johanna Spyri. Activitatea se încadrează în Parteneriatul Educațional Internațional “Prietenie... pe o ... sfoară”, ajuns la cea de-a 11-a ediție. Acțiunile parteneriatului sunt dedicate promovării literaturii pentru copii și stimulării interesului pentru lectură a celor mici.

5 mai

Ziua Internațională a Cărților cu Benzi Desenate

Locul desfășurării: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a II-a B

Descriere activitate: Elevii clasei a II-a B, îndrumați de prof. Roxana Niculae de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia, au sărbătorit Ziua Internațională a Cărților cu Benzi Desenate. În cadrul atelierului copiii au realizat propriile lor cărțițe.

Activitate organizată în parteneriat cu Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene.

8 mai

Ziua Uniunii Europene

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa pregătitoare B

Descriere activitate: Sub moto-ul „Uniți în diversitate”, la Școala Gimnazială „Sf. Andrei” s-a sărbătorit Ziua Uniunii Europene. În cadrul acestei activități, elevilor clasei pregătitoare B „Fluturași”, sub îndrumarea doamnei profesor Filipoiu Mihaela-Evelina, li s-a vorbit despre istoria întemeierii Uniunii, le-au fost prezentate simbolurile importante, însemnătatea acestei „case comune” EUROPA pentru fiecare țară membră și o prezentare PowerPoint. Activitatea s-a desfășurat conform proiectului de parteneriat educațional „Minunata lume a cărților” încheiat cu Sala de Lectură, Presă și Legislație a Bibliotecii Județene.

9 mai

„Ziua Europei este și ziua ta!”

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Nr. 3, Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a IV- a B

Descriere activitate: Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița a sărbătorit Ziua Europei alături de elevii clasei a IV-a B, coordonați de doamna profesoară Laura Oancea de la Școala Gimnazială Nr. 3, Slobozia. Această aniversare reprezintă ocazia ideală de a discuta despre realizările Uniunii Europene și de a intensifica dezbaterile despre viitorul Europei, un viitor pe măsura nevoilor și așteptărilor tinerelor generații.

9 mai

Concursul Județean ”EUROPA SUNTEM NOI”

Locul desfășurării: Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia

Parteneri culturali: Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia

Descriere activitate: În cadrul activității a avut loc jurizarea Concursului Județean ”EUROPA SUNTEM NOI”, la Colegiul Național ”Mihai Viteazul” Slobozia. Proiectul a fost organizat în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița.

16 mai

Nicolae Grigorescu – 185 de ani de la naștere

Locul desfășurării: Liceul Pedagogic „Matei Basarab” Slobozia

Parteneri culturali: Clasa a III-a A

Descriere activitate: „Aniversarea a 185 de ani de la nașterea pictorului Nicolae Grigorescu”. În cadrul acestei activități, elevilor clasei a III-a A, sub îndrumarea doamnei învățătoare Neagu Mihaela, le-a fost prezentată viața și opera marelui pictor, precum și un material PowerPoint. A fost organizată și o expoziție de desene inspirate din opera artistului român. Activitatea a fost una interactivă, cu întrebări și răspunsuri.

17 mai

“Le Questionnaire de Proust” (Chestionarul lui Proust)

Locul desfășurării: Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia

Descriere activitate: O întâlnire literară franco-română.

Activitatea desfășurată în data de 17 mai 2023 la Colegiul Național “Mihai Viteazul” Slobozia intitulată “Le Questionnaire de Proust” (Chestionarul lui Proust) face parte din proiectul educativ “Ateliere bilingve de familiarizare cu limba și cultura franceză”, realizat în colaborare cu Biblioteca Județeană “Ștefan Bănulescu” Ialomița. Cu bucurie și într-o atmosferă caldă și prietenoasă, elevii sub îndrumarea profesoarelor de limba franceză ale colegiului au descoperit viața și opera scriitorului francez, Marcel Proust, vizionând o prezentare realizată de profesoara de limba franceză, doamna Ștefănescu Vanda. Cu această ocazie, au vizitat biblioteca școlii unde operele reprezentative ale scriitorului, dar și dicționare în limba franceză care au fost expuse, ca o invitație la lectură. Elevii au fost invitați să participe la un joc interactiv, s-au cunoscut mai bine și și-au exersat abilitatea de a vorbi în limba franceză, răspunzând la chestionarul lui Proust.

La orice atelier bilingv, descoperim ceva nou despre cultura franceză, într-o manieră ludică.

18 mai

Ziua Internațională a Sănătății Plantelor

Locul desfășurării: Liceul Tehnologic „Alexandru I. Cuza” Slobozia

Parteneri culturali: Clasele liceale

Descriere activitate: Ziua Internațională a Sănătății Plantelor a fost marcată la Liceul Tehnologic „Alexandru I. Cuza” Slobozia, activitate organizată în colaborare cu Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița. Elevii prezenți în sală au vizionat filmul documentar „Lumea oamenilor” din seria Planeta Verde.

Plantele reprezintă viața - depindem de ele pentru 80 la sută din alimentele pe care le consumăm și 98 la sută din oxigenul pe care îl respirăm.

22 mai

„Ziua diversității culturale”

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Parteneri culturali: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Descriere activitate: „Ziua diversității culturale” a fost sărbătorită la Filiala MB 20 a Bibliotecii Județene împreună cu elevii clasei a III-a B, prof. coordonator Simionescu Marilena, de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia. Copiii au completat fișe și au realizat machete pe tema diversității culturale.

22 mai

„În lumea poveștilor”

Locul desfășurării: Filiala MB 20.

Parteneri culturali: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia.

Descriere activitate: Copiii grupei pregătitoare A, însoțiți de dna. prof. Moga Iuliana de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia, au pătruns în lumea poveștilor la Filiala Bibliotecii Județene. În cadrul activității au realizat cărțile colorate cu personaje din povești și s-au costumat în eroii preferați.

24 mai

„Cărticica cu povești”

Locul desfășurării: Filiala MB 20.

Parteneri culturali: Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată”.

Descriere activitate: Preșcolarii de la Grupa „Floricelele”, însoțiți de dna prof. Lupu Svetlana, Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată”, au vizitat filiala bibliotecii județene unde au răsfoit cărțile adecvate vârstei lor după care împărțiți pe grupe au realizat „Cărticica cu povești”.

25 mai

Concurs Județean de creație literară, Ștefan Bănulescu, ediția a III-a

Organizatori: Biblioteca Județeană "Ștefan Bănulescu" Ialomița cu sprijinul Consiliului Județean Ialomița.

Locul desfășurării: Filiala MB 20.

Descriere eveniment: Pe data de 25 mai 2023, la Filiala Bibliotecii Județene "Ștefan Bănulescu" Ialomița a avut loc evenimentul cultural dedicat marelui scriitor ialomițean, Ștefan Bănulescu, "Un scriitor pentru eternitatea Bărăganului", de la a cărui moarte s-au împlinit 25 de ani.

În toamna anului 1980, dramaturgul Eugen Ionescu nota câteva cuvinte memorabile despre „Leul din Bărăgan”: „Acest scriitor pe care-l apreciez și-l admir este cel mai bun prozator român de astăzi. El este autorul nuvelor «Iarna bărbaților», al romanului «Cartea Milionarului», al culegerii de eseuri «Scrisori provinciale» etc., opere pe care le-am citit cu o reînnoită plăcere de fiecare dată. Dacă Ștefan Bănulescu nu este cunoscut încă pe plan mondial, asta se datorează faptului că scrie în română, limbă ce nu are o circulație universală”.

În cadrul manifestării a avut loc festivitatea de premiere a concursului județean de creație literară "Ștefan Bănulescu", ediția a III-a, 2023, evocarea vieții și a operei scriitorului iar pe final ne-am putut bucura de mesajul fiicei prozatorului, doamna Sultana Bănulescu: „Tatăl meu era, ca mulți dintre dumneavoastră, un om al câmpiei. El a lăsat o parte din această esență a lui peste tot unde a călătorit: în preeria americană, în stepa rusească, în deșertul asiatic, iar eu la rândul meu mai întâi l-am urmat și apoi l-am regăsit acolo.

Prin dumneavoastră, Biblioteca Județeană, tatăl meu, Ștefan Bănulescu, care era născut și crescut în Ialomița, s-a întors la timp acasă. Vă mulțumesc că îi perpetuați memoria în același loc și într-alt timp”.

Tema concursului a fost: **Fascinația Câmpiei** (narațiuni, descrieri, eseuri care să aibă legătură cu tema).

Concursul a cuprins două secțiuni: Secțiunea I: Proză scurtă/Eseu ; Secțiunea a II-a : Poezie, ambele având două categorii de vârstă: 14-19 ani; peste 19 ani. Componenta comisiei de jurizare a fost formată din: Florentina Loredana Dalian – scriitor, președinte al comisiei; Nicolae Tache – ziarist, vicepreședinte și Gheorghe Dobre – scriitor, redactor șef - Revista culturală *Helis*- membru.

S-au înscris la concurs elevi de la Școala Gimnazială din Perieți, Școala Gimnazială din Munteni Buzău, Colegiul Național "Mihai Viteazul" Slobozia, Liceul Pedagogic "Matei Basarab" Slobozia, și adulți cu vârsta cuprinsă între 20 și 71 de ani.

Redăm un fragment din proza scrisă de Petcu Mario Alexandru, elev în clasa a X-a la Colegiul Național Mihai Viteazul Slobozia, care a obținut Locul I la Secțiunea Proză scurtă/Eseu, categoria 14-19 ani:

”Cerule este azi asemenea safirului, împânzit ici colo cu mici cristale de cuarț alb, de forme nedeshușite. Arșița verii a sosit deja, anunțându-și venirea la mijlocul primăverii târzii.

Nobilii copaci adoptă straietele lor luminoase, nuanțate în tonuri calde de roz pal și vernil aprins. Adierea plină a vântului tumultos temperează ambianța scufundată până la refuz într-o căldură exasperantă pentru această perioadă. Parfumatele flori multicolore renasc după iarna care le-a pus la încercare cam toată speranța rămasă în micile suflete chinuite. Viața prinde culoare și sunet încă o dată(...).”

Felicitări tuturor participanților, mulțumim cadrelor didactice coordonatoare și să ne revedem cu bine la următoarea ediție!

Premii și premianți:

Secțiunea I/ Proză scurtă/Eseu

Categorie de vârstă: 14-19 ani

Locul I – Petcu Mario Alexandru

Locul II – Presură Elena

Locul III- Tîrlescu Ștefan

Mențiune – Barbu Claudia Ana-Maria

Categoria de vârstă: peste 19 ani

Locul I – Ion Corneliu

Locul II- Ghinea Vlad Mihail

Locul III- Tudor Nicoleta

Secțiunea a II-a/ Poezie

Categorie de vârstă: 14-19 ani

Locul I – Presură Elena

Locul II- Tudor Luiza- Maria

Locul III- Rădulescu Alexandru Gabriel

Mențiune – Frâncu Raluca Maria

Categoria de vârstă: peste 19 ani

Locul I –Tudor Nicoleta

Locul II – Iordache Neagu

Locul III – Dunel Ionela Georgiana

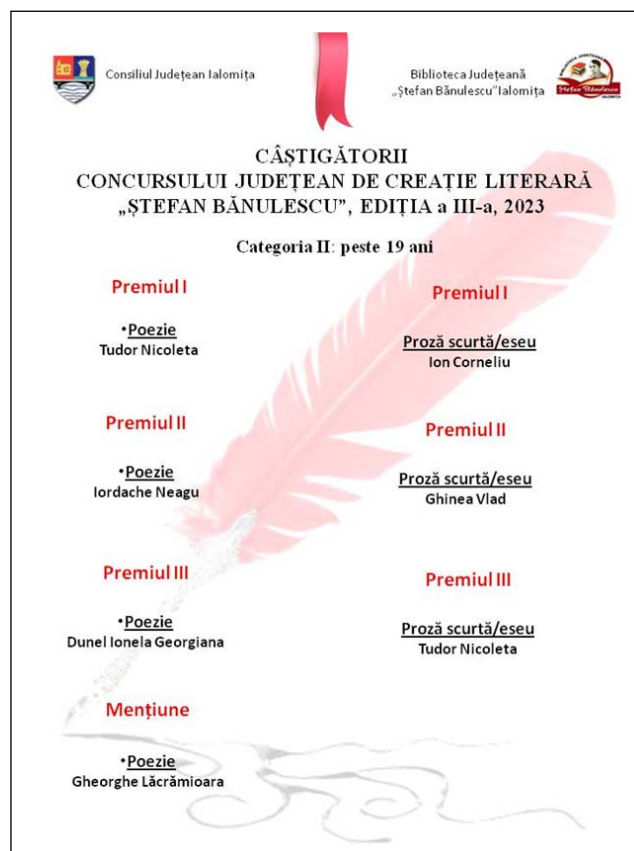
Mențiune – Gheorghe Lăcrămioara

Comisia de concurs:

Președinte: Florentina Loedana Dalian - scriitor

Vicepreședinte: Tache Niolae – ziarist

Membru: Dobre Gheorghe - scriitor

26 mai Aniversare „Helis - 20 de ani”

Locul desfășurării: Sala Europa a Consiliului Județean Ialomița

Parteneri culturali: Consiliul Județean Ialomița, Asociația Culturală Helis, Direcția pentru Cultură Ialomița

Descriere eveniment: Pe data de 26 mai 2023, la Sala Europa a Consiliului Județean Ialomița, Asociația Culturală Helis, Consiliul Județean Ialomița, Direcția pentru Cultură Ialomița și Biblioteca Județeană “Ștefan Bănuțescu” Ialomița au sărbătorit 20 de ani de activitate neîntreruptă a publicației culturale ialomițene “Helis”. În cadrul evenimentului ne-am bucurat de prezența și discursul personalităților culturale ialomițene, de vocea cântăreței Ioana Marin și de recitalul de muzică veche al interpretei Doina Lavric Parghel.

La mulți ani, HELIS!

30 mai

Introducere în lumea Wikipedia

Locul desfășurării: Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița.

Parteneri culturali: Biblioteca Județeană Giurgiu.

Descriere eveniment: Întâlnire cu doamna bibliotecar Elena Damian de la Biblioteca Județeană I.A. BASSARABESCU Giurgiu, care a vorbit despre lumea Wikipedia/editare pe Wikipedia.

31 mai

Ziua Internațională a Copilului

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia.

Parteneri culturali: Clasa I.

Descriere eveniment: 1 iunie - Ziua Internațională a Copilului.

Ne-am jucat în curtea Școlii Gimnaziale „Sf. Andrei” Slobozia împreună cu elevii clasei I-a, prof. coordonator Curelea Simionescu Elena. Ziua Internațională a Copilului este o ocazie de a celebra copiii, miracolul nașterii și al purității, precum și dreptul acestora de a fi protejați.

La mulți ani, tuturor copiilor! Să fiți sănătoși și mereu cu zâmbetul pe buze. Să vă bucurați și să creșteți frumos!

7 iunie

Prietenie...pe o...sfoară

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia.

Parteneri culturali: Clasa I B.

Descriere activitate: „Prietenie... pe o... sfoară” - activitate organizată la Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia.

Au participat elevii clasei a I-a B, coordonați de prof. Curelea Simionescu Elena. Copiii au colorat imagini din povestea „Heidi, fetița munților”, de Johanna Spyri. Prin astfel de activități promovăm literatura pentru copii și stimulăm interesul pentru lectură al celor mici.

8 iunie

„Lecție la înălțime -Turnul Eiffel”

Locul desfășurării: Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia

Parteneri culturali: Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia

Descriere activitate: Pe data de 8 iunie 2023 s-a desfășurat la sala de festivități a Colegiului Național „Mihai Viteazul”, Slobozia, ultima activitate din acest an școlar din cadrul proiectului educațional „Ateliere bilingve de cultură și civilizație franceză” în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu”, Ialomița. La activitate au participat elevi din clasele a XI-a A și a XI-a E și doamnele profesoare de limba franceză, Ștefănescu Vanda, Lăutărescu Tita și Iordache Petruța. Activitatea i-a purtat pe cei prezenți printr-o călătorie virtuală în capitala Franței, unde au văzut principalele obiective turistice, au aflat date importante din istoria Franței, au aflat despre istoria Turnului Eiffel. Elevii au participat și la un joc interactiv realizat de doamna profesoară Lăutărescu Tita, pe aplicația Kahoot, care le-a testat cunoștințele legate de literatura și cultura franceză. La finalul activității, doamnele profesoare au subliniat importanța studierii limbii franceze pentru generația actuală.

9 iunie Ziua Prietenilor Buni

Locul desfășurării: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia.

Parteneri culturali: Clasa pregătitoare B.

Descriere activitate: „Ziua Prietenilor Buni” a fost sărbătorită de elevii clasei pregătitoare B sub îndrumarea prof. Aldea Ciacîru Roxana de la Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia. Copiii au vizionat prezentarea PowerPoint cu importanța acestei zile și au împărțit inimioare și au realizat imagini cu mesaje pentru cel mai bun prieten. Activitate organizată în parteneriat cu Filiala Bibliotecii Județene „Ștefan Bănulescu” Ialomița.

12 iunie „Prietenie...pe o ...sfoară”

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia.

Parteneri culturali: Clasa I D.

Descriere eveniment: Elevii clasei I D, prof. coordonator Voiteanu Gabriela de la Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia, au participat la proiectul internațional „Prietenie... pe o ...sfoară”, organizat de Secția de Împrumut pentru Copii a Bibliotecii Județene „Ștefan Bănulescu” Ialomița.

22 iunie „Descoperă, cunoaște, implică-te”

Locul desfășurării: Filiala MB 20.

Parteneri culturali: Fundația „Floare Ialomițeană”.

Descriere activitate: Filiala Bibliotecii Județene a avut deosebita plăcere de a-i avea oaspeți pe copiii de la Fundația „Floare Ialomițeană”, însoțiți de domnul Clopotaru Cristinel (membru în Consiliul Director) și voluntari din cadrul Fundației. Vizita s-a încadrat în proiectul „Descoperă, cunoaște, implică-te”, realizat cu sprijinul Consiliului Județean Ialomița. Copiilor li s-a prezentat rolul bibliotecii în comunitate, au vizitat spațiul după care au răsfoit și au citit din cărțile preferate.

18 august Expoziție personală Cecilia Ilie

Locul desfășurării: Foaierul Sălii Europa.

Parteneri culturali: Centrul Cultural „Ionel Perlea” Slobozia.

Descriere eveniment: Vernisajul expoziției personale a doamnei Cecilia Ilie a avut loc în data 18.08.2023 în Foaierul Sălii Europa a Consiliului Județean Ialomița. Tablourile ne-au încântat privirile prin culoarea și emoția transmisă, iar tablourile digitale expuse îi aparțin nepoatei doamnei Cecilia, un artist din generația tânără, de care avem atâta nevoie. Icoana este pictată de tatăl domniei sale, așadar 3 generații înzestrate cu talent și pasiune pentru frumos.

Casa Memorială „Ionel Perlea”

Casa Memorială „Ionel Perlea” a fost înființată în anul 1983, funcționând pe lângă Muzeul Județean Ialomița și inclusă pe lista monumentelor istorice din 1991-1992 a Comisiei Naționale a Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice. În urma unei hotărâri a Consiliului Județean Ialomița, din anul 2001 a trecut în administrarea Centrului Cultural “Ionel Perlea” - Ialomița.

Formată din doua corpuri de clădire, unite între ele la un colț și având în prezent

aceeași funcțiune, Casa Memorială „Ionel Perlea” face parte dintr-un complex de clădiri ridicate începând cu mijlocul secolului al XIX-lea de către familia dirijorului Ionel Perlea. Cele două case, cu destinația inițială de locuințe, au fost construite în perioade diferite și au stiluri arhitectonice diferite. Dintre cele două case în care se află astăzi muzeul Perlea, a fost construită mai întâi cea din partea stângă, mai retrasă față de șosea, având planul tipic locuințelor din perioada medievală: o sală centrală, în ax, cu acces printr-un foișor închis către două încăperi dreapta-stânga, plan de formă pătrată cu un acoperiș înalt, în patru ape. Cea de-a doua clădire, unită cu prima la colțul de sud-vest, este ridicată spre finalul secolului al XIX-lea și are un tip de plan și o volumetrie total diferite, însă ambele case existau în 1900, anul nașterii lui Ionel Perlea. După naționalizare, clădirile au împărțășit soarta multor altor case-conac, devenind sediu de CAP. Au fost utilizate ca depozite de materiale și cereale, apoi îngrășăminte chimice, fapt care a afectat puternic zidăria. După o perioadă de utilizare drept sediu de poștă, clădirile au fost preluate de Muzeul Județean Ialomița și s-a realizat Casa Memorială “Ionel Perlea”.

„La jumătatea drumului dinspre Slobozia, capitala județului, și Țândărei se află satul Ograda, care se întinde pe câțiva kilometri, de-a lungul unicei șosele care mergea odinioară spre Dobrogea și Marea Neagră. Un sat liniștit, cu căsuțe curate, ascunse sub grădini de pomi fructiferi și flori multicolore, cu oameni pe care îi vezi rar pe uliți și șosea, absorbiți de truda câmpului, localitate ce ar putea trece neobservată de călătorul grăbit. Deodată, la mijlocul satului, pe dreapta mergând spre mare, se ivește o bisericuță ce pare părăsită; te întâmpină și câteva cruci de piatră aflate în jurul ei, ce ar dori parcă să-ți adreseze un cuvânt, cu toată muțenia lor seculară. Literele de pe cruci au fost topite de vânturi și ploi. Dincolo de bisericuță, holdele Bărăganului se întind spre infinit.” descria în anul 2000 Ograda compozitorul Theodor Grigoriu, președinte de onoare al Fundației „Ionel Perlea”, dar și legatar testamentar al lui Ionel Perlea.

De atunci, Ograda natală a lui Ionel Perlea nu s-a schimbat prea mult. Casa Memorială își întâmpină oaspeții cu aceleași camere liniștite, unde pot fi vizitate obiecte care au aparținut familiei

Perlea: piese de mobilier, instrumente muzicale, discuri și partituri, scrisori, fotografii de familie. Imobilul adăpostește și obiecte personale ale strălucitului muzician român al secolului al XX-lea, aduse de la New York, cum ar fi pianina și combina muzicală care i-au aparținut dirijorului, dar și mărturii ale claselor primare făcute la Ograda: documente școlare cu notele elevului Ionel Perlea.

Locurile natale au fost vizitate de către Ionel Perlea pentru ultima dată în anul 1969, când dirijorul a revenit în țară și a susținut trei concerte la București. Revenirea la casa părintească din Ograda a fost organizată de autoritățile de atunci și immortalizată în numeroase fotografii care stau mărturie în expoziția permanentă. În amintirea acestei vizite, din anul 1992, în luna mai, se organizează un concurs de Interpretare vocală care a evoluat de la lied la operă și de la aria națională la cea internațională. De asemenea, de șapte ani, s-a înființat o a doua secțiune a concursului Ionel Perlea, cea de dirijat, care se desfășoară la sfârșitul lunii iulie, marcând astfel trecerea la cele veșnice a personalității artistice- emblemă a județului Ialomița.

„Adecvarea Concursului International Ionel Perlea la activitatea profesională de bază a ilustrului dirijor și la anvergura personalității sale reprezintă misiunea de bază a instituției care îi poartă numele, Centrul Cultural „Ionel Perlea” Ialomița. Participarea numeroasă din străinătate la cele două concursuri, de canto și de dirijat, demonstrează importanța și respectul pentru muzicianul născut la Ograda, care a cucerit Europa și Statele Unite ale Americii, de la Scala din Milano la Matropolitan Opera din New York.” precizează Clementina Tudor, Managerul Centrului Cultural „Ionel Perlea” Ialomița.

Periodic, în sala de evenimente și în curtea Casei Memoriale au loc spectacole și activități artistice, marcând momente importante din calendarul evenimentelor culturale, cum sunt: Ziua Națională a Culturii – 15 ianuarie, Sânzienele – 24 iunie, sau ziua de naștere a lui Ionel Perlea – 13 decembrie.

În prezent, obiectivul muzeal deține dotări de ultimă generație, vizitatorii fiind întâmpinați de o hologramă a lui Ionel Perlea, la vârsta de 19 ani, care își spune povestea vieții. Arborele genealogic poate fi descoperit în fotografii prin intermediul unei mese touch screen, iar sălile de concerte unde a dirijat pot fi descoperite și văzute prin intermediul unui panou multimedia.

Vă invităm să descoperiți memoriile culturale ale Casei Muzeu „Ionel Perlea” din Ograda, Ialomița.

Centrul Cultural Ionel Perlea Ialomița

Un mistic scandalos?

Cronica volumului de poeme, „Așteptând gloria” de Mihail Gălățanu
(Editura Tracus Arte, 2022)

Poetul Jerome Rothenberg și-a intitulat unul dintre volumele sale de poeme, *Mistici, hoți și nebuni* (apărută în limba română la Casa de Editură Max Blecher, în 2013, în traducerea lui Andrei Codrescu). Mistlberger M.T., și-a intitulat studiul despre controversații Osho, Gurdjieff și Crowley, *Cei trei magi periculoși* (apărută la noi în anul 2015, la editura Livingstone). Avem așadar două repere livrești care par să pună, ce-i drept, în moduri diferite, semnul egal între mistică și nebunie, între mistică și ideea de pericol, de controversă, de reprobabilitate. Să avem oare de a face cu un al treilea caz, de această dată de pe plaiuri autohtone, în persoana poetului Mihail Gălățanu? Vom afla curând, parcurgând critic noul său volum de poeme, *Așteptând gloria*, apărut recent la editura Tracus Arte. Deși semnale în acest sens, poetul a mai dat și prin prisma volumelor anterioare. Dar să începem cu o scurtă prezentare a poetului.

Mihail Gălățanu (născut în 1963) a absolvit cursurile Universității din Galați. Este poet, prozator, eseist și jurnalist. A debutat în anul 1987 cu volumul de poezie, *Știri despre mine*. Au urmat volumele: *Evanghelia lui Barabas*, *Bunicul Kennedy*, *Mireasa tuturor*, *O noapte cu patria*, *Româna cu prostii*, *Douăsprezece cîntece înaintea nașterii*, *Mormântul lui Ovidiu*. În materie de proză, cele mai noi romane sunt: *Lustruirea armelor* și *Ultimul Karamazov*; iar din opera eseistică amintesc aici doar volumul, *Despre artă, nebunie și misticism*. Cea mai recentă apariție editorială a sa este volumul de poezie, *Așteptând gloria*, apărut anul acesta la editura Tracus Arte. Asupra acestuia din urmă mă voi apleca și eu în cele ce urmează.

Un prim semn „+” pus în dreptul misticului poate fi considerat inclusiv poemul ce deschide volumul, un poem tribut, dedicat maestrului său, Dimitrie Lupu, trecut recent la cele veșnice: „*Atunci/ am înțeles/ că am/ în fața mea/ un maestru/ din aceia/ din vechime/ special/ întrupat/ numai și doar/ pentru mine.// În carne și oase/ doar pentru că/ eu aveam/ carne și oase/ și suferință./ El avea să sufere/ întocmai ca și mine.// Un maestru din vechime/ asemenea/ celor iluștri,/ eroilor civilizatori,/ semizeilor, a venit/ din nou, iarăși la viață./ special pentru mine.// Numai pentru mine...*”. Și spun aceasta întrucât consider că doar un om cu simțul smereniei poate închine poeme maestrului său. Ori smerenia este cu siguranță un prim pas pe calea desăvârșirii, pe calea misticii.

Dar pentru a păstra echilibrul, să punem un prim „+” (cel puțin provizoriu) și în dreptul „scandalosului”, întrucât, smerenia afișată anterior, pare să fie complet anulată de „așteptarea gloriei”, un demers ce trădează cel puțin o oarecare doză de vanitate, ori după cum se știe, aceasta face parte din lista celor șapte păcate capitale: „*Și noi tocmai aici/ ne-am găsit/ să așteptăm/ gloria/ (gloriuța)/ în pantaloni scurți/ printre pereții afumați,/ câinii morți/ îngropați/ în curte*”. Și totuși, nu întâmplător am invocat mai sus provizoratul, întrucât în același poem, puțin mai la vale, poetul ajunge să-și facă o autocritică destul de usturătoare, care iarăși este un semn, dacă nu de smerenie, cel puțin de luciditate: „*eu, mihail gălățanu,/ mi-am găsit să aștept/ aici/ gloria// într-o țară de cocalari/ fără creier/ eu însumi cocalar/ printre maneliști/ eu însumi/ manelistul dintâi// nefiind cu nimic mai bun decât restul/ decât raiul*”. Așa că acest prim „+” din dreptul scandalosului se anulează.

Însă în locul lui vom pune imediat un altul (poate la fel de provizoriu), căci în poemul *Nasc și la Moldova (oameni)*, avem de a face cu un (auto)portret de scandalagiu pe care poetul și-l face, privindu-se pe sine prin ochii celorlalți, căroră, dacă ar fi să le dăm crezare fără de o minimă cercetare, ar însemna să îl punem pe poet la stâlpul imfamei, definitiv și iremediabil: „*Gălățanu e scandalos./ Da! Puțini au mai fost scandalagii ca ăsta./ Și e scandalagiu pentru că e huligan./ un huligan al*

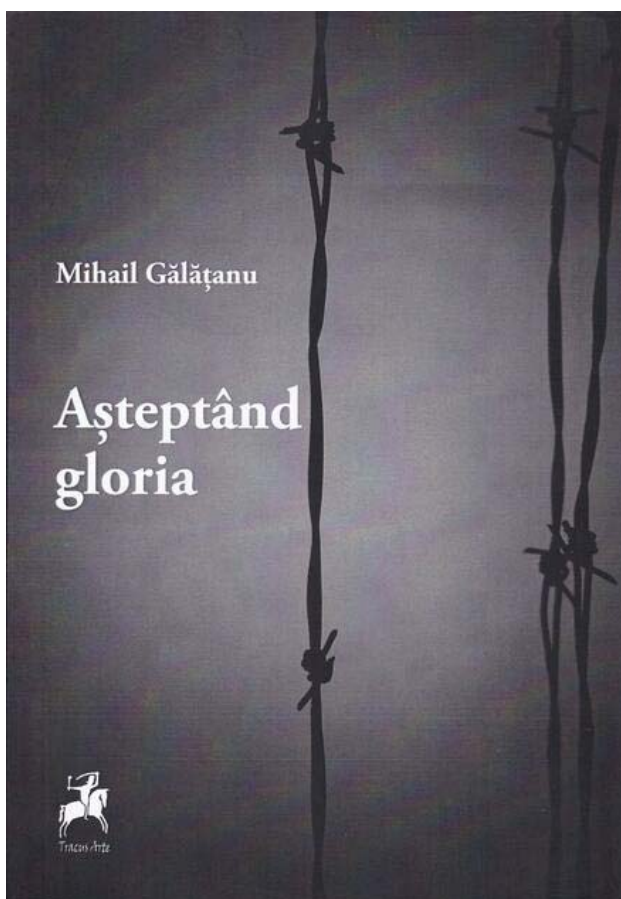
*literaturii./ Ce puii mei caută ăsta în literatură?/
Când literatura e feciorelnică./ De ce l-ați lăsat
să.../ De ce nu l-au strâns de gât ceilalți scriitori?/
Ca, la noi, e un obicei...”*

Așadar, oamenii îl văd ca pe un scandalagiu. Iar el nu se apără, nu îi contrazice, nici nu le dă, cum s-ar zice, *apă la moară*. Doar își face un alt autoportret, de data aceasta unul real, la persona I singular, prin care ni se înfățișează așa cum se vede el pe sine însuși, cu bune și cu rele: „*De ajuns, am ajuns un înger; până la urmă, dar unul de/ mâna a doua. Făcut la apelul bocancilor./ Nici măcar înger.../ vezi bine, n-am să mai ajung de mâna întâi./ Am ratat totul, căci totul se poate rata, ca înger și ca om./ Sunt un înger umil, care face muncile de jos: să străduiește să/ îndrepte păcătoșii cei mai înveterați. (...)// Un înger de mâna a doua, doamne, dar- totuși – un înger./ Un înger care stă mai mult afară din Rai, cu trebile, decât/ înăuntru. (...)// Un înger de mâna a doua, după care/ nu mai întorc capul/ nici măcar femeile*”. Așadar, se șterge semnul „+” din dreptul scandalagiului și se pune în dreptul misticului, care astfel face 2-0.

Dar, dincolo de acest meci între mistic și scandalos, consider că nu ar strica să ne aplecăm puțin și asupra valențelor estetice ale poeziei lui Mihail Gălățanu din acest volum. Și aș începe prin a spune că, deși aparent, nouăzecismul nu mai este la modă, Mihail Gălățanu nu se dezmințe și rămâne un nouăzecist pur-sânge, livrind în continuare același tip de discurs, când aparent banal, când voit flamboiant, în care biografismul, fie el real sau imaginar, se întrepătrunde la tot pasul cu elemente de realism magic, bine ascunse în spatele unor metafore existențiale, cum ar fi, spre exemplu, bătrânețea sau moartea: „*Mă dau cu mirosul meu special/spațial/ și temporal/ miros adânc, pregnant/ a mine însumi// mirosul meu de țintirim proaspăt/ numărul opt/ figura numărul opt/ țintirim proaspăt/ vopsit/ mirosul infinitului/ copt// miros de câmp/ cu flori proaspete/ sau câmp/ proaspăt cosit/ după anotimp/ după potop// miros a mine însumi/ cum miroase marea a pești// mă dau cu mirosul meu personal/ miros a dragoste/ infernal/ a a dragoste și a bărbat/ proaspăt bărbierit/ și dat cu/ after-shave// cum miroase o mamă/ pruncul ei proaspăt înțărcat// mă dau cu moartea mea personală pe la subsuori/ și pe bust/ și pe nori// și pe piept/ și mă alint/ cu loțiunea mea fermecată/ de iubit adulat/ și proaspăt înmormântat/ miros de groapă neagră/ proaspăt și adânc afânată// miros de groapă neagră/ ca o cafea amară, foarte amară// cu zațul răsturnat/ și cu ceașca vărsată*”.

Se poate observa în acest poem și un subtil și totodată sublim tribut adus lui Cristian Popescu, pe care mi-aș mermite să-l numesc aici (pentru prima dată), „sfântul nouăzecismului”, și „morții lui din flori”, dar care nu trebuie nicidecum confundat cu vreo formă de imitare sau pastişare. Un tribut este, cum spuneam și mai sus, o reverență, o formă de recunoaștere a superiorității celui alt, și nu în ultimul rând, un gest de smerenia. Și cu aceasta am ajuns din nou în preajma dilemei din titlul acestei cronici, moment numai bun pentru a decreta că Mihail Gălățanu, chiar dacă nu este un mistic în sensul strict religios al termenului, din punct de vedere literar, el are toate semnalmentele necesare pentru a putea fi numit astfel. Un mistic scandalos? Fie și așa. Dar totuși un mistic.

Romeo Aurelian Ilie

Să nu te joci niciodată cu Lumea lui Dumnezeu, că n-o să mai plouă!

Am fost un copil prea serios, atât de serios încât oamenii din sat credeau că ai mei o să mă apiardă, la un moment dat, pentru că în loc să mă joc, să râd, să alerg cu ceilalți copii la scăldat sau printre lanurile de floarea soarelui călare pe un băț ca pe un cal închipuit, mă așezam pe o piatră rămasă la strada mare, pe mijlocul satului, piatră pierdută din zestrea cimitirului mutat din mijlocul urbei la margine, și mă uitam la fiecare trecător. Cimitirul nostru, la origine, a fost așezat pe deal, în timp ce casele oamenilor erau în vale, pe lângă apă. Cu timpul, viiturile, inundațiile au gonit oamenii pe deal și acolo, în jurul mormintelor, parcă la adăpostul acestora, s-a ridicat noul sat. Istorie, evoluție, etc. Copiii se jucau noaptea „de-a hoții și vardiștii” printre cruci și nu le era frică pentru că erau în grup, ziua mureau de spaimă când, singuri, treceau pe drumul de pe lângă gardul cimitirului. S-a hotărât mutarea cimitirului din centru comunei la marginea acesteia. De ce?! Pentru că era prea aproape de bufet, căminul cultural, școală, primărie, era prea ...în centru etc. Se vorbea, după mutare, despre multe cruci uitate de nepoți și strănepoți și aruncate de oficiali la gropile de gunoi, nu mai vorbim de oasele nescoase. Mare păcat, ziceau bătrânii! De pe o astfel de piatră aruncată în stradă, observam și eu lumea. Încercare grea, de pe piatra aceea mă uitam la lume, ...știam cine avea probleme, cine era bucuros, cine căuta ceva, cine doar mergea așa pur și simplu de la un magazin la altul, ...mă hrăneam cu fiecare sentiment pe care oamenii satului meu, fără să știe dar, într-o ordine normală, le investeau în mine. Și când am împlinit 18 ani tot acolo mi-am aflat ființa! Răspundeam la bună ziua, de nenumărate ori pe zi! La fel ca mine, dacă mă gândesc cu mintea de-acum, era doar nebunul satului, Mitică îl chema, și care mi-a arătat, odată, într-o zi toridă de vară, pe cer, ridicând ochii dolidora de frică și degetul arătător ca pe o mică lance ascuțită plină de pământ, norii de ploaie goniți prea tare de vânt, spunându-mi cu voce gravă, așa cum se spun doar adevărurile, ..”Vasilico, nu va ploua, vântul este de vină, vântul și primaru.” Oricine ar fi râs, mie, însă, mi s-a făcut frică, și am dat din cap ca să-l fac să înțeleagă că sunt atentă la el și că, în principiu, are dreptate, deși nu pricepeam deloc de ce era primaru de vină că nu ploua cam de mult. Știam că atunci când norii erau zburătăciți de vânt nu prea ploua dar primarul, ce treabă avea, omul, cu rostul norilor de pe cer?! Mitică Nebunul, că așa zicea lumea că era nebun, a sesizat întrebările din privirea mea, s-a aplecat deasupra-mi ca o cobiliță, m-a împins cu același deget murdar pe frunte și mi-a explicat profetic, aproape...”păi, zi și tu, a mutat cimitirul de la locul lui ales de Dumnezeu, ... primaru, ... crezi că morții sunt liniștiți, ă, ă, ă, .. auzi, .. auzi cum vorbește piatra de sub tine?! „ Abia atunci am înțeles ce vroia să-mi spună și mi-am dat seama că toți oamenii normali din sat pe care îi cunoșteam bine nu ar fi spus în gura mare, pe vremea aceea, ceea ce Mitică Nebunul , fără frică și cu obidă îmi striga mie încheind cu îndemnul, „...să nu te joci niciodată cu Lumea lui Dumnezeu, că n-o să mai plouă!” Atunci l-am considerat un nebun inofensiv căruia mintea i se încetșase. Și totuși, ani de zile m-au urmărit privirea, cuvintele lui Mitică Nebunul, chiar și când am avut, ca orice copil rebel și perioada mea de ateism științific, turnată cu lingurița de școală și sistem; n-am încetat niciodată să mă întreb câți oameni atât de responsabili ca Mitică Nebunul am întâlnit de-alungul timpului și care să-și pună serios o problemă atât de adâncă!. Uitați-vă, în jur! E plină lumea de iresponsabili care iau cele mai ciudate hotărâri prin care pădurile se taie, pământurile se vând, apele curg prin alte albie, munții devin șesuri, satele se depopulează, cimitirele se mută, deci, lumea lui Dumnezeu a ajuns la mâna omului normal, cică...el gospodărește Universul, așa de bine, încât, vara nu mai este vară, iarna nu mai este iarnă și fiecare primăvară pe care o apuc mi se pare că este ultima a acestei lumi sănătoase, dealtfel! Mi-este dor de Mitică Nebunul, adică de acela care știa de pe atunci în ce direcție merge Lumea lui Dumnezeu și, atenție, parcă a fost unul dintre cei mai sănătoși oameni pe care i-am întâlnit. Să speram că noi vom găsi adevărurile care ne dor în inima și nebunia fiecăruia dintre noi!

Vasilica Ghiță Ene,
realizator de emisiuni radiofonice

NOUTĂȚI EDITORIALE

Titluri noi intrate în bibliotecă (Ianuarie-iunie 2023)

- Filiala MB20 -

Ianuarie

Macdonald, Helen. *U de la uliu.* Traducere din limba engleză și note Andreea Călin. București: Editura Orion, 2021, 334 p.

Miller, Holly. *Te-am iubit deja în visul meu.* Traducere din limba engleză de Maria Adam. București: Editura Nemira, 2020, 447 p.

Walsh, Rosie. *Iubirea vieții mele.* Traducere din limba engleză de Silvia Năstasie. București: Editura Nemira, 2022, 383 p.

Le Guin, Ursula K. *Sfășierea cerului.* Traducere din engleză de Roxana Brînceanu - București: Nemira, 2022, 190 p.

Tolstoi, Lev. *Copilăria.* Traducere din limba rusă și note de Adriana Liciu. Iași: Editura Polirom, 2019, 168 p.

Braniște, Lavinia. *Sonia ridică mâna: roman.* Iași: Editura Polirom, 2021, 256 p.

Teodorescu, Cristian. *Tatăl meu la izolare: roman.* Iași: Editura Polirom, 2021, 440 p.

Murakami, Ryu. 69. Traducere din limba japoneză și note de Iolanda Prodan. Iași: Editura Polirom, 2022, 247 p.

Parsipur, Shahrnush. *Femei fără bărbați.* Traducere din limba persană de Cristina Ciovârname. Iași: Editura Polirom, 2022, 160 p.

Jefferies, Dinah. *Fiicele războiului.* Traducere din limba engleză: Roxana Olteanu. București: Editura Nemira, 2022, 478 p.

Februarie

Vázquez-Figueroa, Alberto. *Ochii tuaregului.* Traducere din limba spaniolă și note de Eugenia Alexe Munteanu. Iași: Editura Polirom, 2022, 359 p.

Cehov, A. P. *Pescărușul; Unchiul Vanea.* Traducere din limba rusă de Moni Ghelerter și R. Teculescu. Iași: Editura Polirom, 2016, 192 p.

Stefánsson, Jón Kalman. *Povestea Ástei: Unde să cauți adăpost, când nici un drum nu duce dincolo de lume?.* Traducere din limba franceză și note de Magda Răduță. Iași: Editura Polirom, 2022, 455 p.

Lenga, Harry; Lenga, Scott. *Ceasornicarii: O poveste despre speranță și supraviețuire în vremea Holocaustului.* Traducere din limba engleză de Cristina Michaela Tache. Iași: Editura Polirom, 2022, 336 p.: 16 f. foto.

Makine, Andrei. *Prietenul armean.* Traducere din limba franceză de Alexandra Cozmolici. Iași: Editura Polirom, 2022, 215 p.

Fein, Louise. *Fiica Reichului.* Traducere din limba engleză de Emanuela Ignățoiu-Sora. București: Editura Nemira, 2021, 491 p.

Kwan, Kevin. *Sex și vanitate.* Traducere din limba engleză de Maria Adam. București: Nemira Publishing House, 2021, 350 p.

Robinson, Kim Stanley. *Ministerul pentru Viitor.* Traducere din limba engleză și note de Emil Sîrbulescu. București: Editura Nemira, 2022, 655 p.

Ionesco, Eugene. *Descoperiri.* Traducere din limba franceză și note de Bogdan Ghiță; Prefață de Marie-France Ionesco. București: Editura Nemira, 2022, 124 p.: il. color.

King, Ross. *Librarul din Florența: Vespasiano da Bisticci și manuscrisele care au iluminat Renașterea.* Traducere din limba engleză de Iulian Bocai. București: Editura Nemira, 2022, 503 p.: il., 4 f. foto.

Martie

Shafak, Elif. *10 minute și 38 de secunde în lumea asta stranie.* Traducere din limba engleză și note de Ada Tănasă. Iași: Editura Polirom, 2022, 368 p.: il.

Joshi, Alka. *Secretele din Jaipur.* Traducere din limba engleză de Adriana Voicu. București: Editura Nemira, 2022, 398 p. Continuarea bestsellerului internațional *Artista henna*.

Hepworth, Sally. *Soacra.* Traducere din limba engleză și note de Ruxandra Toma. București: Editura Nemira, 2022, 333 p.

Steadman, Catherine. *Disparația.* Traducere din limba engleză de Dan Doboș. București: Editura Nemira, 2022, 334 p.

Niculescu, Veronica D. *Spre văi de jad și de sălbăție: Adevărata viață a unei false prințese: Roman.* Iași: Editura Polirom, 2016, 241 p.

Răileanu, Bogdan. *Preda. Adevărul ca o pradă.* Iași: Editura Polirom, 2022, 295 p.

Perța, Cosmin. *Labiș. Jurnalul pierdut.* Iași: Editura Polirom, 2022, 183 p.

Larson, Erik J. *Mitul inteligenței artificiale: De ce computerele nu pot gândi la fel ca noi.* Traducere de Ovidiu-Gheorghe Ruța. Iași: Editura Polirom, 2022, 304 p.

Petreu, Marta. *Supa de la miezul nopții.* Iași: Polirom, 2017, 320 p.

Auci, Ștefania. *Leii Siciliei.* Traducere din limba italiană de Emanuel Botezatu. București: Editura Nemira, 2020, 621 p.

Aprilie

Sjón. *Păr auriu ca porumbul, ochi cenușii.* Sjón; Traducere din limba islandeză și note de Ovio Olaru. Iași: Editura Polirom, 2022, 152 p.

Vasiniuc, Tiberius. *Mihail Sebastian: teatrul și interogațiile eticii.* București: Editura Eikon, 2020, 229 p.

Hlihor, Constantin; Melinescu, Nicolae. *TVR - Actor și martor la prăbușirea comunismului și la nașterea democrației.* București: Editura Eikon, 2021, 482 p.

Logreșteanu, Florin. *Keti, prințesa siameză și alte povestiri.* București: Editura Eikon, 2021, 334 p.

Randel, Weina Dai. *Împărăteasa Lunii.* Traducere din limba engleză de Dorina Tătăran. București: Editura Nemira, 2021, 438 p. Continuarea bestsellerului *Luna din palat*.

Kowal, Mary Robinette. *Calea spre stele.* Traducere din limba engleză și note de Antuza Genescu. București: Nemira Publishing House, 2020, 494 p. Primul volum din seria *Doamna astronaut*.

Ionaș, Anda. *Adaptarea cinematografică a operelor literare: Aporii, prejudecăți, noi perspective.* București: Editura Eikon, 2020, 229 p.

Andrews, Alexandra. *Cine este Maud Dixon?* Traducere din limba engleză de Silviu Genescu. București: Editura Nemira, 2022, 339 p.

Auci, Stefania. *Iarna leilor.* Traducere din limba italiană de Emanuel Botezatu și Iulia Dromereschi. București: Editura Nemira, 2020, 725 p. Continuarea bestsellerului internațional *Leii Siciliei*.

Drăgoi, Macarie. *10 ani cu mitropolitul meu Bartolomeu Anania 1998-2008: Amintiri la capătul dorului.* Cu un cuvânt-înainte de Radu Preda. Iași: Editura Polirom, 2021, 512 p.: 8 f. foto.

Mai

Celli, Daniela – *Atlasul minunilor lumii: Cele mai spectaculoase monumente*, București, Editura Litera, 2020.

Andone, Cristina – *Școala banilor bine-crescuți*, vol. 1, București, Editura Univers, 2019.

Andone, Cristina – *Școala banilor bine-crescuți*, vol. 2, București, Editura Univers, 2020.

Caragiale, Ion Luca – *Momente și schițe alese pentru copii*, București, Editura Corint Junior, 2021.

Tiderle, Carmen – *Trecere pentru pitoni*, București, Editura Arthur, 2021.

Chicet-Macoveiciuc, Ioana – *Caietul. Roman mic pentru fetițele care cresc mari*, vol. 1, București, Editura Univers, 2021.

Mândruț, Octavian – *România: Atlas geografic școlar*, București, Editura Corint Educațional, 2022.

Ruse, Clara – *Ce să faci interior ca să crești mulțumitor*, Pitești, Editura Trend, 2013.

Tiderle, Carmen – *Pe dos*, București, Editura Vellant, 2018.

Tiderle, Carmen – *În orașul Bucurville*, București, Editura Vellant, 2016.

Tiderle, Carmen – *Fabrica de lipici și alte poezii pentru copii mari și mici*, București, Editura Humanitas, 2020.

Tiderle, Carmen – *Cine a pus piper în mare: Poezii pentru copii*, București, Editura Humanitas, 2019.

Iunie

Feret-Fleury, Christine – *Intrigi la Versailles*, vol. 1. Rivale, București, Editura Epica, 2021.

Cass, Kierra – *Alegerea*, București, Editura Corint Books, 2017.

Cass, Kierra – *Elita*, București, Editura Corint Books, 2015.

Cass, Kiera – *Moștenitoarea*, București, Editura Corint Books, 2018.

Cass, Kiera – *Coroana*, București, Editura Corint Books, 2018.

Chiriac, Corina – *Minuni trăite*, Cluj Napoca, Editura Școala Ardeleană, 2021.

Hoover, Coleen – *Layla*, București, Editura Epica, 2022.

Crouch, Blake – *Revenire*, București, RAO Distribuție, 2022.

Lupu, Corina – *Plină de pasiune*, București, Editura Bookzone, 2022.

Gurnah, Abdulzarak – *Paradis*, București, Editura Litera, 2022.

Gurnah, Abdulzarak – *Abandon*, București, Editura Litera, 2022.

Center, Katherine – *Soțul pierdut*, București, Editura Bookzone, 2021.

Wikipedia și Biblioteca

- o nouă abordare a profesiei de bibliotecar -

În luna mai a acestui an, m-am bucurat să primesc invitația de a organiza un atelier de editare articole pe Wikipedia la Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița, un colectiv entuziast și receptiv condus de dna. manager Elena Balog. Sub titlul „*O nouă abordare a profesiei de bibliotecar*”, am prezentat aspecte legate de contribuția bibliotecarilor pe Wikipedia și de ce poate însemna colaborarea dintre o enciclopedie virtuală imensă (Wikipedia este printre cele mai accesate site-uri de informații din întreaga lume) și pregătirea profesională de bibliotecar, care, prin definiție, este intrinsec conectată la cele mai viabile surse pentru articole, și anume cărțile.

Scopul acestui atelier a fost să stabilim noi conexiuni și moduri inedite de colaborare, să facem cunoscute posibilitățile oferite de Wikipedia, precum și posibilitatea de a accesa gratuit cursurile de editare, pentru a merge mai departe și a începe, efectiv, etapa de scriere articole.

Pentru mine, experiența Wikipedia, pentru că este o experiență în sine, a însemnat să descopăr o lume fascinantă, un mod nebănuit de a-mi exersa deprinderile profesionale, de aceea vreau să transmit cât mai mult din ceea ce am învățat oricărui bibliotecar care dorește să se dezvolte profesional, să progreseze și să ajute comunitatea din care face parte. Ca un lanț al cunoașterii, în care ceea ce înveți îi ajută pe cei din jur să învețe la rândul lor și astfel să perpetueze un nivel educațional și cultural superior, benefic din toate punctele de vedere.

Înainte de a începe lucrul pe Wikipedia, orice bibliotecar trebuie să aibă în vedere beneficiile pe care le poate avea, ca o nouă modalitate de dezvoltare profesională. Astfel, vom putea înțelege mai bine ce fel de informații găsim pe Wikipedia, vom exersa scrisul într-un limbaj neutru, vom face accesibile informații pe teme care ne interesează și ne vom dezvolta gândirea critică.

Wikipedia este o comunitate deschisă de voluntari (conectată internațional), iar aportul bibliotecarilor este din ce în ce mai semnificativ.

Și ca orice structură bine organizată, Wikipedia are nevoie de reguli clar formulate, cu atât mai mult cu cât este o enciclopedie cu acces liber. Practic, oricine dorește poate edita articole. Iată cele mai importante lucruri de care trebuie să ții cont atunci când dorești să adăuști conținut pe Wikipedia:

- Punctul de vedere neutru – PDVN (ceea ce presupune că vor fi evitate expresiile subiective, fie că sunt favorabile sau denigrante în privința subiectului ales, totul va fi relatat într-o manieră obiectivă, nepărtinitoare și va oferi punctul de plecare pentru o eventuală aprofundare a informațiilor de către cititor)

- Fără cercetare originală (articolele de pe Wikipedia pornesc de la cărți, publicații periodice, de la cercetarea asumată a unor persoane recunoscute în domeniul respectiv; este tot o muncă de cercetare, dar nu proprie, studiem și conspectăm lucrările deja publicate, cu atenție deosebită să nu reproducem exact textul ales)

- Surse verificabile pentru fiecare afirmație (pentru orice informație postată pe Wikipedia este necesar să specificăm sursa de unde am preluat informația respectivă; cele mai adecvate și indicate surse sunt, în primul rând, cărțile și publicațiile periodice de specialitate, dar și site-uri de încredere, acreditate și recunoscute oficial ca importante pentru anumite domenii)

În toată această mare de informații, de acumulări și stratificări digitale, care par să estompeze oarecum paginile tipărite, bibliotecarii pot crea o nouă abordare, asigurându-se că rolul cărții nu va fi neglijat. Noi, cei care lucrăm în biblioteci și suntem înconjurați de cărți din toate domeniile de cunoaștere, avem totul la îndemână pentru a scrie articole bine documentate, dar și pentru a completa articolele deja existente cu surse de încredere.

Cum poate contribui un bibliotecar la îmbunătățirea calității articolelor de pe Wikipedia? Există mai multe opțiuni, de la nivel de începător până la nivel avansat, unde deja putem discuta despre articole și pagini noi. Un prim pas poate fi corectarea gramaticală și ortografică, adăugarea de referințe din cărți, crearea de legături între pagini, completarea articolelor cu informații noi.

Pentru a deveni editor pe Wikipedia și a înțelege mai bine mecanismul de funcționare al acestui uriaș ghem de cunoștințe ce așteaptă să fie șlefuite, este indicat să parcurgeți cursurile online concepute și oferite în mod gratuit de WMROMD (Wikimedians of Romania and Moldova). Cele trei module sunt:

- Editarea pe Wikipedia

https://ro.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:WMROMD/Cursuri/Editarea_pe_Wikipedia

- Scrierea de articole

https://ro.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:WMROMD/Cursuri/Scrierea_de_articole

- Wikidata și proiectele surori

https://ro.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:WMROMD/Cursuri/Wikidata_%C8%99i_proiectele_surori

Elena Damian,
bibliotecar la Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu

MANUSCRISELE LUI EMINESCU

Historia manuscriselor eminesciene începe la 25 ianuarie 1902, atunci când Titu Maiorescu a trimis o scrisoare Academiei Române prin care își anunța decizia de a dona Bibliotecii Academiei manuscrisele primite de la marele poet. „*De la Mihail Eminescu – a scris Maiorescu – posed, dăruite mie de dânsul în diverse ocaziuni, multe manuscripte, parte poezii publicate, parte încercări, fragmente și variante de poezii nepublicate, parte studii, traduceri și articole în proză. Toate aceste manuscripte, așa cum se află: în cărți cartonate, în caiete cusute și în foi volante, vi le trimit alăturat și le dăruiesc, la rândul meu, Academiei Române, pentru a servi celor ce se vor ocupa în viitor cu cercetări mai amănunțite asupra vieții și activității marelui nostru poet*”.

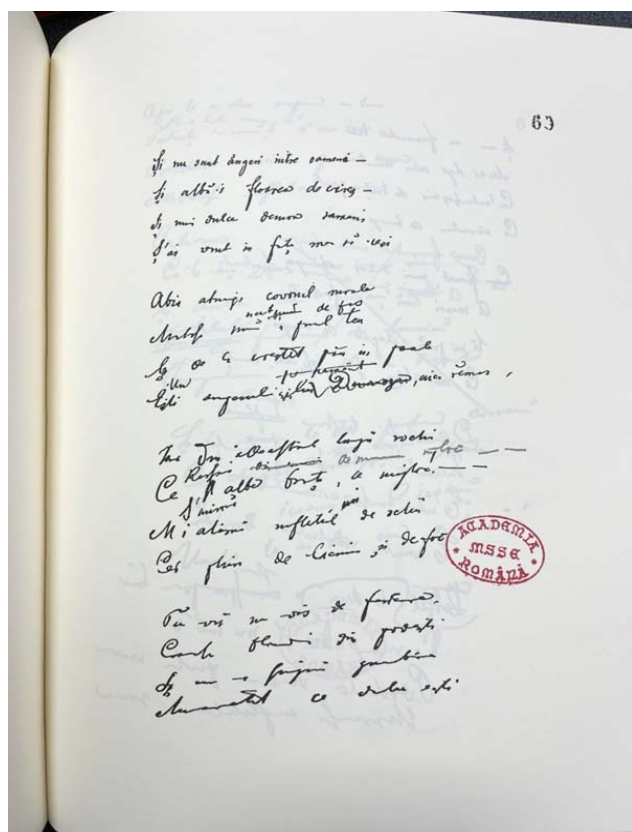
Constantin Noica, în „Eminescu sau gânduri despre omul deplin al culturii românești”, vorbind despre „miracolul” celor 44 de caiete ale poetului, aflate la Biblioteca Academiei Române, îl citează pe Nicolae Iorga, care, în 1903, scria: „*un nou Eminescu apărui: minte setoasă de a ști, suflet doritor de a împărtăși altora...ochi puternici, țintind neconținut idealul*”.

„Este editarea caietelor lui Eminescu o chestiune pentru specialiști doar? Sau e una pentru sufletul românesc?” se întreba, retoric, filosoful Noica. Considerând facsimilarea caietelor lui Eminescu un act de pietate față de cultură, Constantin Noica mai credea că prin publicarea celor 44 de caiete s-ar dovedi că „*românii au învățat lecția desăvârșirii*.”

În 28 mai 1904, Maiorescu face a doua donatie: cărți și manuscrise din lada poetului. În Procesul verbal al Academiei Române stă scris: „*Dl. T. Maiorescu prezintă în dar 25 volume*

manuscripte și 72 de volume și broșuri tipărite, rămase din biblioteca parintelui d-sale, Ioan Maiorescu, zicând că ele nu pot avea un loc mai bun și o mai bună întrebuințare decât în biblioteca Academiei”.

Înainte de 1939, Biblioteca Academiei a încercat să facsimileze câteva dintre Caietele Eminesciene. Fotocopiarea nu a dat rezultate pentru că paginile scrise de Eminescu într-o grafie de o desăvârșită finețe deveneau prin reproducere ilizibile printr-un efect de îngroșare a literelor. Au fost fotocopyate 4 sau 5 caiete cu aceleași rezultate ilizibile și operațiunea a fost stopată. Între anii 1957-1958, fotografierea manuscriselor a fost reluată, dar paginile copiate pe o hârtie total necorespunzătoare erau de nefolosit. Aceste încercări zac și astăzi în depozitele secției de manuscrise a Bibliotecii Academiei Române din București.

În anul 1998, filosoful Gabriel Liiceanu și Editura Humanitas au încercat să tipărească manuscrisele eminesciene. Încercarea s-a soldat, și de această dată, cu un eșec. Proiectul celor de la Humanitas nu a văzut lumina tiparului pentru că posibilitățile și condițiile de copiere propuse atunci s-au dovedit inadecvate. Pentru a evita un eșec în ceea ce privește redarea fidelă a manuscriselor eminesciene, cu toate particularitățile lor de imagine, text, format și calitate a hârtiei, profesorul universitar și graficianul Mircea Dumitrescu i-a propus academicianului Eugen Simion o soluție unică de prelucrare și tipărire a manuscriselor scanate. Mircea Dumitrescu a restaurat și multiplicat manuscrisele eminesciene folosind tehnici clasice de gravură și de tipar înalt. Între 2004 și 2010, Caietele Eminesciene au primit finanțare și au fost publicate integral.

Publicarea Caietelor lui Eminescu reprezintă, indiscutabil, proiectul cel mai important al culturii române la începutul acestui mileniu, un proiect dus până la capăt de academicianul Eugen Simion.

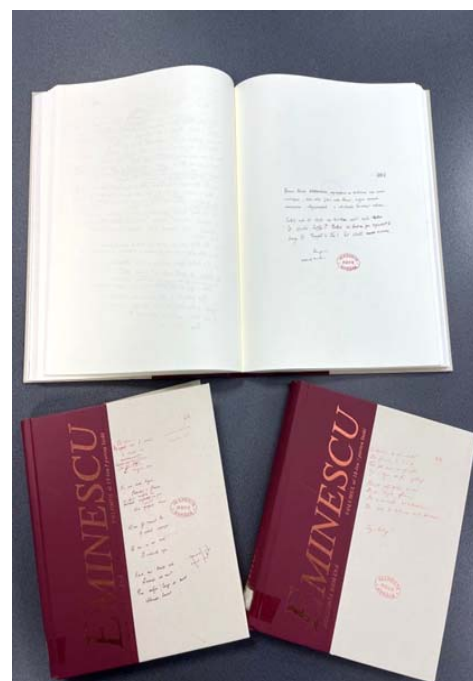
Biblioteca Județeană ”Ștefan Bănuțescu” Ialomița deține în colecțiile sale acest prețios tezaur.

”Cînd Manuscrisele sînt ale unui Mare Inspirat – să zicem Eminescu – sentimentele cu care te apropii de ele sînt multiple și diverse. Pătrunzi în subteranele acelea, aparent inextricabile, ca într-un labirint cu arhitectura bine gîndită și, nou Teseu al unei expediții moderne, te orientezi cu prudență, înarmat nu numai cu firul izbăvitor al Ariadnei, dar cu răbdarea, pe care ți-o dă convingerea că orice dificultate, oricît de mare, va fi, în cele din urmă, răpusă.

”Un drum prin Daedalul manuscriselor eminesciene e o călătorie din cele mai aventuroase. Însă la capătul ei te așteaptă, ca-n cel mai somptuos basm oriental, comorile norocosului Aladin. Nu-ți trebuie vreo lampă fermecată. Din fiecare pagină jucăușă îți arată drumul și tezaurul. Aibi numai încredere. Apropie-te cu smerenie și sufletul poetului, prezent în fiecare silabă și-n fiecare stih oricît de tainic, îți va vorbi și va pune capăt îndoielilor sale. Nimic din ce-a căzut pe paginile acestea sacre, n-a fost zvîrlit la întîmplare. Aici și piatra e fertilă. Orice sămînță germinează. Apleacă-te și-i vei culege rodul”. Perpessicius

Bibliografie:

Manuscrisele lui Eminescu, Eugen Simion, în revista Pro-saeculum, nr. 2, 2005

Vali Șerban, documentarist

Biblioteca Județeană ”Ștefan Bănuțescu” Ialomița

Din activitățile și preocupările bibliotecilor din județ

3 Aprilie

Ziua Internațională a Cărții pentru Copii și Tineret

Locul desfășurării: Biblioteca Orășenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv

Au participat elevii clasei a V – a, de la Școala Profesională Căzănești, coordonată de doamna profesor de limba română Neagu Nicoleta, unde s-a desfășurat activitatea cu tema „În lumea cărților, totul este permis!”

Încercăm prin aceste activități să-i facem pe copii să înțeleagă care este rolul școlii și al altor instituții de cultură în formarea lor. Astfel îi învățăm să se organizeze, să comunice, să fie disciplinați, atenți la detalii, spontani, creativi, să-și exprime liber opiniile, să se încadreze într-un anumit interval de timp.

25 aprilie

Ziua Internațională a Cărții

Locul desfășurării: Biblioteca Comunală Sinești, bibliotecar Bandoiu Teodora

Descriere activitate: Cărțile sunt o comoară la care avem cu toții acces, ne deschid orizonturile, ne fac să visăm, ne ajută să ne pregătim pentru viață atunci când suntem copii. Pentru că sunt atât de importante și, în același timp, pentru că ne oferă ore și ore de distracție și plăcere nemăsurată, împreună cu școlarii clasei pregătitoare A, îndrumați de dna. Învățător Radoiu Adriana, am sărbătorit Ziua Internațională a Cărții.

*** “Citește. – E una dintre cele mai frumoase aventuri pe care le poți trăi.” – Lloyd

4 Mai

Ziua Națională a Inimii

Locul desfășurării: Biblioteca Orășenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv

Descriere activitate: Folosindu-mă de cărțile din domeniul medical aflate pe rafturile bibliotecii și profitând de faptul că orașul Căzănești are asigurată asistența medicală comunitară de două asistente medicale, am invitat elevii clasei a IV - a de la Școala Profesională Căzănești, coordonați de doamna învățătoare Radu Dorina, pentru a desfășura o activitate extrașcolară.

Pe lângă multe alte informații copiii au aflat cum putem preveni bolile cardiovasculare, cum putem recunoaște infarctul miocardic, ce alimente consumăm pentru a avea o inimă sănătoasă.

Ca activitate practică, copiii au înfrumusețat inimi colorate din material gumat print diverse tehnici: pictură, cusut, quilling și croșetat.

22 mai

Simfonia anotimpurilor

Locul desfășurării: Biblioteca Orășenească Amara

Descriere activitate: Luni, 22.05.2023, împreună cu voluntarele, s-a organizat expoziția de creație artistică din cadrul Simpozionului Național „Simfonia anotimpurilor”, inițiat de Asociația A.D.M.I.S. în colaborare cu Biblioteca Orășenească Amara și Ziarul „Ialomița”.

Obiectivele Simpozionului au fost:

- cunoașterea și însușirea unor modalități diverse de organizare și petrecere a timpului liber;
- implementarea și derularea unor activități de parteneriat educațional;
- formarea unui stil de viață armonios, echilibrat;
- organizarea unor expoziții/concursuri de creație literare/plastice cu lucrările realizate de participanți.

14 Iunie

Vasile Alecsandri - „Poetul pastelurilor!”

Locul desfășurării: Biblioteca Orășenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv

Au participat elevii clasei a IV – a, de la Școala Profesională Căzănești, care au evocat viața și activitatea poetului alături de doamna bibliotecar.

În partea a doua a activității copiii au desenat cadre din natură, prezentate în pastelurile poetului.

1-30 Iulie Bibliovacanța

Locul desfășurării: Biblioteca Comunală Săveni, bibliotecar Ursache Georgiana

**BIBLIOTECA COMUNALĂ
SĂVENI**

vă propune, dragi copii, să participați la acțiunile Clubului de vacanță „Prietenii Bibliotecii”, în fiecare zi de marți și joi, a lunii Iulie, în intervalul orar: 9-12.
Vom îmbina lectura și dezvoltarea personală cu jocul, muzica, filmul și lucrul manual.

Vă așteptăm cu drag!

19 iulie

Constantin Țoiu - 100 de ani

Locul desfășurării: Biblioteca Municipală *Constantin Țoiu* Urziceni

IULIE – AUGUST

„BIBLIOTECA DE VACANȚĂ”

Locul desfășurării: Biblioteca Orășenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv

Descriere activitate: Pe parcursul lunilor iulie - august s-a desfășurat proiectul educațional „Biblioteca de vacanță”, unde copiii din localitate au participat la diverse activități educative din domeniile: literatură, matematică, gramatică, muzică, geografie, desen, științe, joc și mișcare și lucru manual.

3-25 august Bibliovacanța 2023

Locul desfășurării: Biblioteca Comunală Vlădeni, bibliotecar Alexandru Mariana

31 August EXCURSIE

Locul desfășurării: Biblioteca Orașenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv

Descriere activitate: Copiii care au participat pe timpul vacanței de vară la proiectul educațional „Biblioteca de vacanță”, au fost răsplătiți cu o excursie în județul Buzău (Vulcanii Noroioși, Herghelia de la Cislău, Barajul Siriu și Mănăstirea Ciolanu).

